

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 30ής Ιουνίου 2016*

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Εμπιστευτική μεταχείριση των υπολογισμών της κανονικής αξίας — Έγκαιρη παροχή πληροφορίας — Προθεσμία εκδόσεως αποφάσεως σχετικά με το καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Δικαιώματα άμυνας — Ίση μεταχείριση — Αρχή της μη αναδρομικότητας — Άρθρο 2, παράγραφοι 7 έως 11, άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3, άρθρο 6, παράγραφος 7, άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 5, και άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009»

Στην υπόθεση T-424/13,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, με έδρα το Jinan (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους R. Antonini και E. Monard, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από την S. Boelaert και τον B. Driessen, επικουρούμενους από τους S. Gubel, δικηγόρο, και B. O'Connor, solicitor,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Brakeland και M. França,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, ως προς την προσφεύγουσα, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 430/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία (ΕΕ L 129 σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία (εισηγητή), πρόεδρο, M. Kancheva και C. Wetter, δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorzczak, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Οκτωβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, στο εξής: βασικός κανονισμός), θεσπίζονται οι κανόνες του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ισχύουν για τις διαδικασίες έρευνας αντιντάμπινγκ. Από την αιτιολογική σκέψη 3 αυτού προκύπτει ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη και διαφανής εφαρμογή των κανόνων της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), ο κανονισμός ενσωματώνει κατά το δυνατόν το κείμενο της συμφωνίας αντιντάμπινγκ στη νομοθεσία της Ένωσης.
- 2 Ο κανονισμός (ΕΕ) 1168/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού 1225/2009 (ΕΕ L 344, σ. 1, στο εξής: τροποποιητικός κανονισμός), τέθηκε σε ισχύ στις 15 Δεκεμβρίου 2012.
- 3 Η προσφεύγουσα Jinan Meide Casting Co. Ltd είναι κινεζική εταιρία που παράγει κοχλιωτά χυτά εξαρτήματα σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, προοριζόμενα τόσο για την εγχώρια αγορά όσο και για εξαγωγή.

Κρίσιμα πραγματικά περιστατικά της διαδικασίας έρευνας που προηγήθηκαν της εκδόσεως του προσωρινού κανονισμού

- 4 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 3 Ιανουαρίου 2012 από την επιτροπή άμυνας του κλάδου παραγωγής κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Defence Committee of Tube or Pipe Cast Fittings, of Malleable Cast Iron), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ταϊλάνδης και Ινδονησίας (ΕΕ C 44, σ. 33). Από το σημείο 3 της ανακοινώσεως αυτής προκύπτει ότι το προϊόν που φέρεται να αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ υπάγεται στη Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), στον κωδικό ΣΟ ex 7307 19 10. Στο σημείο 5.1.1.1, στοιχείο α', της ανακοινώσεως αυτής, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, λόγω του δυνητικά μεγάλου αριθμού παραγωγών-εξαγωγέων στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας οι οποίοι εμπλέκονται σε αυτή τη διαδικασία, θα επιλέξει δείγμα των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγέων, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.
- 5 Στις 3 Απριλίου 2012 η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα να αναγνωριστεί ως εταιρία που λειτουργεί υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Ο επιτόπιος έλεγχος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας, στο πλαίσιο της εξετάσεως του αιτήματος αυτού, ορίστηκε να διενεργηθεί από τις 30 Μαΐου έως την 1η Ιουνίου 2012. Στις 9 Ιουλίου 2012 η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων

αποφάσισε να μην τη χαρακτηρίζει ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ. Με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2012, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί της αποφάσεως αυτής. Αντιθέτως, στην προσφεύγουσα, όπως και στους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που περιλήφθηκαν στο δείγμα, χορηγήθηκε το ευεργέτημα της εξατομικευμένης μεταχειρίσεως κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

Προσωρινός κανονισμός και προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο

- 6 Στις 14 Νοεμβρίου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1071/2012 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2012, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 318, σ. 10, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).
- 7 Με την αιτιολογική σκέψη 14 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, για να καθοριστεί η κανονική αξία όσον αφορά τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν έχουν αναγνωριστεί ως επιχειρήσεις που λειτουργούν υπό ΚΟΑ, διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις της Ινδικής εταιρίας με την επωνυμία «Jainson Industries, Jalandhar, Pendjab, Inde» επιτόπιος έλεγχος προς επαλήθευση των σχετικών με την Ινδία στοιχείων, καθώς θεωρήθηκε ότι η κατάσταση της αγοράς στη συγκεκριμένη χώρα είναι ανάλογη με αυτή στην αγορά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (βλ. σκέψη 13 κατωτέρω).
- 8 Στην αιτιολογική σκέψη 15 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε ότι η σχετική με το ντάμπινγκ έρευνα αφορούσε το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 και ότι η εξέταση των συναφών τάσεων για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε το διάστημα από το 2008 έως το τέλος ερευνώμενου χρονικού διαστήματος.
- 9 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 16, 17 και 18 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή προσδιόρισε το υπό εξέταση προϊόν, επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι πρόκειται για τα κοχλιωτά χυτά εξαρτήματα σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, που εμπίπτουν στον κωδικό ΣΟ ex 7307 19 10.
- 10 Κατά την αιτιολογική σκέψη 19 του προσωρινού κανονισμού, διαπιστώθηκε ότι το υπό εξέταση προϊόν και το προϊόν που παράγεται και πωλείται στην εγχώρια αγορά της Κίνας, της Ταϊλάνδης και της Ινδονησίας, καθώς και στην εγχώρια αγορά της Ινδίας, η οποία χαρακτηρίστηκε ανάλογη χώρα, καθώς και το προϊόν που παράγεται και πωλείται στην Ένωση από τον αντίστοιχο βιομηχανικό κλάδο της Ένωσης έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά. Κατά συνέπεια, τα προϊόντα αυτά χαρακτηρίστηκαν προσωρινά ως ομοειδή προϊόντα, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.
- 11 Στην αιτιολογική σκέψη 30 του προσωρινού κανονισμού αναφέρεται ότι, όσον αφορά τις εξαγωγές καταγωγής Κίνας, συνεργάστηκαν με την Επιτροπή, παρέχοντας τις πληροφορίες που ζητήθηκαν, δώδεκα παραγωγοί-εξαγωγείς που, κατά το ερευνώμενο χρονικό διάστημα, αντιπροσώπευαν το 51 % του συνόλου των κινεζικών εξαγωγών στην Ένωση. Στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη αναφέρεται, επίσης, ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή επέλεξε δειγματοληπτικά τρεις από τους εν λόγω δώδεκα παραγωγούς-εξαγωγείς, οι οποίοι αντιπροσώπευαν το 88 % του όγκου των εξαγωγών που πραγματοποιούσαν οι δώδεκα παραγωγοί-εξαγωγείς. Η προσφεύγουσα συμπεριλήφθηκε στο δείγμα αυτό.
- 12 Στην αιτιολογική σκέψη 40 του προσωρινού κανονισμού αναφέρεται ότι η δίμηνη καθυστέρηση με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε επί του χαρακτηρισμού ως επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό ΚΟΑ μίας από τις κινεζικές εταιρίες που είχαν υποβάλει σχετικό αίτημα, ήτοι της προσφεύγουσας, οφειλόταν, ως επί το πλείστον, στο γεγονός ότι δεν ήταν δυνατόν να διενεργηθούν νωρίτερα οι αναγκαίοι για τον

χαρακτηρισμό αυτόν επιτόπιοι έλεγχοι, καθώς οι συγκεκριμένοι παραγωγοί δεν ήταν διαθέσιμοι. Στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη αναφέρεται ακόμη ότι ο χρόνος κατά τον οποίο η Επιτροπή αποφάνθηκε επί του χαρακτηρισμού αυτού δεν επηρέασε το αποτέλεσμα.

- 13 Στις αιτιολογικές σκέψεις 49 έως 53 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους κατέληξε προσωρινά στην εκτίμηση ότι η Ινδία μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανάλογη χώρα όσον αφορά τις εξαγωγές από την Κίνα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 14 Στις αιτιολογικές σκέψεις 54 έως 63 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή παρέθεσε τη μέθοδο που ακολούθησε για τον καθορισμό της κανονικής αξίας όσον αφορά τις εξαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος από την Κίνα.
- 15 Καταρχάς, στην αιτιολογική σκέψη 54 ανέφερε ότι, δεδομένου ότι κανένας από τους Κινέζους εξαγωγείς του δείγματος δεν χαρακτηρίστηκε ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ, η κανονική αξία καθορίστηκε, ως προς αυτούς, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, λαμβάνοντας, δηλαδή, την Ινδία ως ανάλογη χώρα.
- 16 Εν συνεχεία, στην αιτιολογική σκέψη 55, η Επιτροπή ανέφερε ότι αρχικώς εξέτασε εάν οι συνολικές πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος που είχε πραγματοποιήσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας ήταν αντιπροσωπευτικές, δηλαδή εάν οι πωλήσεις αυτές αντιστοιχούσαν τουλάχιστον στο 5% των συνολικών εξαγωγικών πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος τις οποίες είχε πραγματοποιήσει καθένας από τους περιλαμβανόμενους στο δείγμα παραγωγούς-εξαγωγείς προς την Ένωση. Στην ίδια αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή ανέφερε, ακόμη, ότι τούτο ίσχυε για τους δύο από τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς. Αντιθέτως, όπως αναφέρεται στη σκέψη 130 κατωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε, κατά τη θέσπιση του προσωρινού κανονισμού, στο αντίθετο συμπέρασμα ως προς την προσφεύγουσα.
- 17 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 56 και 57 προκύπτει ότι, εν συνεχεία, η Επιτροπή προσδιόρισε τους επιμέρους τύπους του ομοειδούς προϊόντος που έπρεπε να λάβει υπόψη κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Προς τούτο, η Επιτροπή προσδιόρισε κάθε τύπο προϊόντος που πωλήθηκε από παραγωγό της ανάλογης χώρας και ήταν απολύτως όμοιος ή ευθέως συγκρίσιμος με τους διαφόρους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος που πωλήθηκαν προς εξαγωγή από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Κατόπιν, αφού προσδιόρισε κατά τα προεκτεθέντα τους τύπους του ομοειδούς προϊόντος που θα λάμβανε υπόψη, η Επιτροπή εξέτασε, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 57 του προσωρινού κανονισμού, εάν οι εγχώριες πωλήσεις καθενός από τους διαφόρους τύπους του ομοειδούς προϊόντος ήταν αρκούντως αντιπροσωπευτικές, δηλαδή εάν οι πωλήσεις αυτές σε ανεξάρτητους πελάτες κατά το ερευνώμενο χρονικό διάστημα αντιπροσώπευαν τουλάχιστον το 5% των συνολικών, προς εξαγωγή στην Ένωση, πωλήσεων του συγκεκριμένου τύπου προϊόντος, τις οποίες είχε πραγματοποιήσει καθένας από τους παραγωγούς-εξαγωγείς.
- 18 Εν συνεχεία, όπως ανέφερε στις αιτιολογικές σκέψεις 58 έως 62 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή εξέτασε εάν μπορούσε να θεωρηθεί ότι οι πωλήσεις των εν λόγω τύπων του ομοειδούς προϊόντος, οι οποίες ήταν αντιπροσωπευτικές κατά τα προεκτεθέντα στη σκέψη 17 ανωτέρω, είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, βάσει του ποσοστού των κερδοφόρων πωλήσεων, δηλαδή των πωλήσεων που είχαν πραγματοποιηθεί με τιμή ίση ή υψηλότερη από το υπολογισθέν κόστος παραγωγής. Μετά την ολοκλήρωση της εξετάσεως αυτής, η Επιτροπή επέλεξε τη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας.
- 19 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 59, σε περίπτωση που οι κατά τα προεκτεθέντα προσδιορισθείσες κερδοφόρες πωλήσεις ενός τύπου προϊόντος υπερέβαιναν το 80% του συνολικού όγκου πωλήσεων του εν λόγω τύπου και η μέση σταθμισμένη τιμή πωλήσεως του εν λόγω τύπου ήταν ίση ή υψηλότερη από το κόστος παραγωγής, η κανονική αξία του συγκεκριμένου τύπου προϊόντος καθορίστηκε βάσει της πραγματικής εγχώριας τιμής, η οποία υπολογίστηκε ως μέση σταθμισμένη τιμή για το σύνολο των πωλήσεων του προϊόντος αυτού κατά το ερευνώμενο χρονικό διάστημα. Αντιθέτως,

- σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 60, σε περίπτωση που το προαναφερθέν ποσοστό κερδοφόρων πωλήσεων ήταν ίσο ή χαμηλότερο από το 80 % των συνολικών πωλήσεων ενός τύπου προϊόντος ή που η μέση σταθμισμένη τιμή του εν λόγω τύπου ήταν χαμηλότερη από το κόστος παραγωγής, η κανονική αξία καθορίστηκε βάσει της πραγματικής εγχώριας τιμής, η οποία υπολογίστηκε ως μέση σταθμισμένη τιμή των κερδοφόρων πωλήσεων του εν λόγω τύπου προϊόντος.
- 20 Τέλος, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 61, οι πωλούμενοι επί ζημία τύποι του ομοειδούς προϊόντος δεν θεωρήθηκαν ως πωληθέντες στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων. Στην αιτιολογική σκέψη 62 αναφέρεται ότι, για τους συγκεκριμένους τύπους προϊόντος, καθώς και για τους τύπους προϊόντος των οποίων οι πωλήσεις δεν ήταν αρκούντως αντιπροσωπευτικές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3 και παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της κατασκευασμένης αξίας.
- 21 Όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών εξαγωγής, από την αιτιολογική σκέψη 64 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι οι τιμές αυτές καθορίστηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, δηλαδή βάσει της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας τιμής που καταβλήθηκε σε καθέναν από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος.
- 22 Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις 65 έως 67 του προσωρινού κανονισμού, διενεργήθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής σε επίπεδο εργοστασιακής τιμής, με τις κατάλληλες προσαρμογές ώστε να ληφθούν υπόψη τα φυσικά χαρακτηριστικά, οι έμμεσοι φόροι, τα έξοδα μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης, φόρτωσης και τα παρεπόμενα έξοδα, τα έξοδα συσκευασίας, πίστωσης, προμηθειών και οι τραπεζικές επιβαρύνσεις, σε όλες τις περιπτώσεις που θεωρήθηκαν εύλογες, ακριβείς και υποστηριζόμενες από επαληθευμένα αποδεικτικά στοιχεία.
- 23 Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 68 του προσωρινού κανονισμού, το περιθώριο ντάμπινγκ των κινεζικών εταιριών του δείγματος καθορίστηκε βάσει συγκρίσεως της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας κάθε τύπου του ομοειδούς προϊόντος που ορίστηκε για την ανάλογη χώρα με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής του αντίστοιχου τύπου του υπό εξέταση προϊόντος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.
- 24 Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 69 του προσωρινού κανονισμού, το μέσο σταθμισμένο προσωρινό περιθώριο ντάμπινγκ της προσφεύγουσας, όπως αυτό υπολογίστηκε κατά τα προεκτεθέντα στη σκέψη 23 ανωτέρω, ορίστηκε στο 39,3 % της τιμής CIF (κόστος, ασφάλιση και μεταφορά) έως τα σύνορα της Ένωσης και πριν την καταβολή δασμού για το υπό εξέταση προϊόν.
- 25 Με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσωρινού κανονισμού ο συντελεστής του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ ορίστηκε, ως προς την προσφεύγουσα, σε 39,3 %.
- 26 Με έγγραφο της 15ης Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Το έγγραφο αυτό, εκτός του παραρτήματος 1, το οποίο περιέχει τον προσωρινό κανονισμό, περιλαμβάνει παράρτημα 2 σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού του ντάμπινγκ και παράρτημα 3 σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού των υποτιμολογήσεων και της ζημίας.
- 27 Στο παράρτημα 2 του εν λόγω προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή παρέθεσε, καταρχάς, ορισμένες γενικές διευκρινίσεις σχετικά με τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Η Επιτροπή παρέθεσε, ακόμη, ορισμένες διευκρινίσεις σχετικά με τον μη συνυπολογισμό, στις εξαγωγικές πωλήσεις της προσφεύγουσας, ενός τύπου του οικείου προϊόντος, καθώς και τις διάφορες προσαρμογές στις οποίες προέβη ώστε η σύγκριση να είναι εύλογη, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Στο εν λόγω παράρτημα 2, η Επιτροπή παρέθεσε επίσης πίνακες σχετικά με αναλυτικούς υπολογισμούς του περιθωρίου ντάμπινγκ ανά τύπο προϊόντος, χωρίς τα στοιχεία που στηρίζονταν στα προσκομισθέντα από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας δεδομένα.

Συγκεκριμένα, όπως διευκρινίζει η Επιτροπή στο παράρτημα αυτό, στην έρευνα συνεργάστηκε ένας μόνον παραγωγός από την ανάλογη χώρα, με συνέπεια οι προερχόμενες από τη χώρα αυτή πληροφορίες να μην είναι δυνατόν να δημοσιοποιηθούν σε επίπεδο αριθμών ελέγχου του προϊόντος.

Αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής μετά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού

- 28 Στις 17 Δεκεμβρίου 2012 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου. Οι παρατηρήσεις αυτές αφορούσαν πέντε σημεία, ήτοι τη σχετική με το ΚΟΑ εκτίμηση, την κανονική αξία, την προσαρμογή της κανονικής αξίας σε σχέση με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), την ανάγκη προσαρμογής σχετικά με τη διαδικασία παραγωγής, καθώς και τις εξαγωγικές τιμές.
- 29 Ειδικότερα, επί του δεύτερου σημείου, η προσφεύγουσα προέβαλε ότι κακώς στηρίχθηκε η Επιτροπή στην κατασκευασμένη αξία προς καθορισμό της κανονικής αξίας για όλους τους τύπους του ομοειδούς προϊόντος οι οποίοι είχαν χρησιμοποιηθεί για τη σύγκριση με τους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος που η προσφεύγουσα εξήγαγε προς την Ένωση. Συγκεκριμένα, αφενός, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να χρησιμοποιήσει την εγχώρια τιμή του παραγωγού της ανάλογης χώρας και όχι τη μέθοδο της κατασκευασμένης αξίας, καθώς η χρήση της μεθόδου αυτής δικαιολογείται μόνο σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η χρήση των εγχώριων τιμών, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η χρήση του ορίου του 5 % για τον προσδιορισμό της αντιπροσωπευτικότητας των πωλήσεων του ομοειδούς προϊόντος δεν είναι δικαιολογημένη, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, γίνεται σύγκριση των εγχώριων τιμών συγκεκριμένου παραγωγού στην αγορά της Ινδίας με τις εξαγωγικές τιμές των Κινέζων παραγωγών. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η χρήση του ορίου αυτού αποβαίνει υπέρμετρα σε βάρος των παραγωγών-εξαγωγέων που εξάγουν μεγάλες ποσότητες, όπως η προσφεύγουσα, διότι αυτοί αντιμετωπίζουν μεγαλύτερες δυσχέρειες όσον αφορά την πλήρωση του κριτηρίου της αντιπροσωπευτικότητας. Εξάλλου, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το όριο αυτό δεν είναι απόλυτο. Για όλους αυτούς τους λόγους, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να επαναυπολογίσει την κανονική αξία σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα διατύπωσε δύο ακόμη επικρίσεις σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας, οι οποίες αφορούσαν, αφενός, τον προσδιορισμό του κόστους παραγωγής του παραγωγού της ανάλογης χώρας βάσει του κύκλου εργασιών και, αφετέρου, τη χρήση ενιαίου μέσου περιθωρίου κέρδους για όλους του τύπους προϊόντος. Επιπλέον, η προσφεύγουσα, «έχοντας υπόψη ότι ο παραγωγός της ανάλογης χώρας ήταν η Jainsons Industries», διατύπωσε παρατηρήσεις σχετικά με τις προσαρμογές της κανονικής αξίας, παραθέτοντας, ειδικότερα, τους λόγους για τους οποίους ζητούσε τη διενέργεια προσαρμογής, ώστε να ληφθούν υπόψη οι διαφορές ως προς τη διαδικασία παραγωγής και την παραγωγικότητα μεταξύ αυτής και του παραγωγού της ανάλογης χώρας.
- 30 Τέλος, όσον αφορά τις εξαγωγικές τιμές, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, αφενός, να υπολογίσει το περιθώριο ντάμπινγκ για το σύνολο των εξαγωγικών πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος και, αφετέρου, να παραθέσει συμπληρωματικές διευκρινίσεις σχετικά με τον υπολογισμό των προσαρμογών που είχαν διενεργηθεί επί των εξαγωγικών πωλήσεων λόγω φυσικών διαφορών.
- 31 Κατά την ακρόαση της 6ης Φεβρουαρίου 2013, η προσφεύγουσα ουσιαστικά επανέλαβε το σύνολο των παρατηρήσεών της επί του προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου, οι οποίες περιλαμβάνονταν στο έγγραφό της της 17ης Δεκεμβρίου 2012. Προς στήριξη, ειδικότερα, των αιτημάτων της για τη διενέργεια προσαρμογών σε σχέση με τη διαδικασία παραγωγής και την παραγωγικότητα, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε, μεταξύ άλλων, πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον παραγωγό της ανάλογης χώρας, και, συγκεκριμένα, αφενός, απόσπασμα από τον διαδικτυακό τόπο του παραγωγού της ανάλογης χώρας, το οποίο περιείχε, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σχετικά με το μέγεθος του

εργατικού δυναμικού, τον ετήσιο όγκο παραγωγής, καθώς και τα κύρια στοιχεία του εξοπλισμού του εν λόγω παραγωγού, και, αφετέρου, αλληλογραφία μεταξύ του παραγωγού αυτού και της προσφεύγουσας μεταξύ της 29ης Ιανουαρίου και της 1ης Φεβρουαρίου 2013.

- 32 Στις 15 Μαρτίου 2013 η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το τελικό ενημερωτικό έγγραφο. Στο παράρτημα 1 του εγγράφου αυτού, περιλαμβάνεται γενικό ενημερωτικό έγγραφο στο οποίο παρατίθενται εκ νέου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή επρόκειτο να εισηγηθεί την επιβολή οριστικών μέτρων. Στα παραρτήματα 2 και 3 του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή παρέθεσε συγκεκριμένες παρατηρήσεις όσον αφορά, αντιστοίχως, τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και τον υπολογισμό των υποτιμολογήσεων και της ζημίας. Ειδικότερα, στο παράρτημα 2, η Επιτροπή ανέφερε, καταρχάς, ότι δέχεται την παρατήρηση της προσφεύγουσας κατά την οποία η κανονική αξία έπρεπε να υπολογιστεί βάσει των εγχώριων πωλήσεων του μόνου παραγωγού της ανάλογης χώρας που συνεργάστηκε, παρά το γεγονός ότι οι πωλήσεις αυτές δεν ήταν αντιπροσωπευτικές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ενόψει του καθορισμού του οριστικού περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας, συνεκτιμήθηκαν οι εγχώριες πωλήσεις που είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων από τον μοναδικό συνεργαζόμενο παραγωγό της ανάλογης χώρας. Εν συνεχεία, η Επιτροπή ανέφερε ότι δέχθηκε επίσης την παρατήρηση της προσφεύγουσας ότι το περιθώριο ντάμπινγκ έπρεπε να προσδιοριστεί βάσει του συνόλου των εξαγωγών και όχι μόνο βάσει των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος που αντιστοιχούν στους τύπους του ομοειδούς προϊόντος που πωλεί ο παραγωγός της ανάλογης χώρας στην εγχώρια αγορά. Διευκρίνισε ότι, για τους μη αντίστοιχους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος, η κανονική αξία διαμορφώθηκε βάσει της αγοραίας αξίας των διαφορών στα φυσικά χαρακτηριστικά, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 33 Αντιθέτως, η Επιτροπή απέρριψε τα αιτήματα της προσφεύγουσας για τη διενέργεια προσαρμογής λόγω διαφορών μεταξύ αυτής και του παραγωγού της ανάλογης χώρας ως προς τη διαδικασία παραγωγής και την παραγωγικότητα. Συγκεκριμένα, όσον αφορά, καταρχάς, το αίτημα προσαρμογής ως προς τη διαδικασία παραγωγής, η Επιτροπή, μολονότι παραδέχεται την ύπαρξη ορισμένων διαφορών μεταξύ των δύο αυτών παραγωγών ως προς τη διαδικασία παραγωγής, εντούτοις υποστηρίζει ότι εμφάνιζαν την ίδια ανάλωση απορριμμάτων χάλυβα ανά μονάδα. Όσον αφορά το δεύτερο αίτημα προσαρμογής, η Επιτροπή προέβαλε, κατ' ουσίαν, ότι μόνον οι διαφορές ως προς τις τιμές και η συγκρισιμότητα των τιμών μεταξύ ενός παραγωγού της ανάλογης χώρας και ενός εξαγωγέα χώρας στην οποία δεν λειτουργεί η οικονομία της αγοράς θα δικαιολογούσαν τη διενέργεια προσαρμογής και ότι μόνον μια εξαντλητική ανάλυση θα μπορούσε να αναδείξει όλες τις διαφορές σχετικά με τις παραμέτρους του κόστους και την επίδραση στις τιμές και στη συγκρισιμότητά τους, ώστε να δικαιολογείται η διενέργεια προσαρμογής.
- 34 Στο παράρτημα 2 του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή παρέθεσε επίσης ορισμένους αναλυτικούς πίνακες σχετικά με το περιθώριο ντάμπινγκ ανά τύπο προϊόντος, αντίστοιχους με τους πίνακες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 2 του προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου, για το οποίο έγινε λόγος στη σκέψη 27 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, όπως και στο προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο, η Επιτροπή απέκρυψε παντελώς, στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο, τα στοιχεία που βασίζονταν στα δεδομένα που είχε προσκομίσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας.

Αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής μετά την κοινοποίηση του τελικού ενημερωτικού εγγράφου

- 35 Στις 18 Μαρτίου 2013 ο παραγωγός της ανάλογης χώρας απέστειλε στην Επιτροπή έγγραφο στο οποίο ανέφερε ότι «δίνει ρητώς τη συγκατάθεσή του ώστε η Επιτροπή να γνωστοποιήσει [στον σύμβουλο της προσφεύγουσας] το εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεώς του στο ερωτηματολόγιο,

καθώς και τα έγγραφα που είχαν συλλεγεί κατά τον επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις του». Επιπλέον, με το ίδιο έγγραφο, ο εν λόγω παραγωγός ανέφερε ότι είχε την ίδια ημέρα διαβιβάσει τα έγγραφα αυτά στην προσφεύγουσα.

- 36 Με ηλεκτρονική επιστολή της 18ης Μαρτίου 2013, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει του προαναφερθέντος εγγράφου του παραγωγού της ανάλογης χώρας, να της γνωστοποιήσει το εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως του εν λόγω παραγωγού στο ερωτηματολόγιο αντνιτάμπινγκ, καθώς και τα έγγραφα που είχαν συλλεγεί κατά τον επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις του. Επιπλέον, «δεδομένης της συγκαταθέσεως του παραγωγού της ανάλογης χώρας να γνωστοποιηθεί το εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως του στο ερωτηματολόγιο», η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, με την ίδια ηλεκτρονική επιστολή, να της γνωστοποιήσει το σύνολο των υπολογισμών της κανονικής αξίας. Τέλος, ζήτησε συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τρία ζητήματα τα οποία αφορούσαν, πρώτον, τον τρόπο καθορισμού της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων του υπό εξέταση προϊόντος, δεύτερον, τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή διαχώρισε τα εξαρτήματα με μαύρη επιφάνεια από τα εξαρτήματα με γαλβανισμένη επιφάνεια και, τρίτον, τα στοιχεία βάσει των οποίων η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κατανάλωση απορριμμάτων χάλυβα ανά μονάδα από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας είναι σχεδόν ίδια με τη δική της.
- 37 Με δεύτερη ηλεκτρονική επιστολή της 19ης Μαρτίου 2013, η προσφεύγουσα επανέλαβε το αίτημά της. Ειδικότερα, απάντησε στον λόγο αρνήσεως τον οποίον είχε προβάλει η Επιτροπή έναντι του παραγωγού της ανάλογης χώρας, σύμφωνα με τις προερχόμενες από αυτόν πληροφορίες, και κατά τον οποίον δεν ήταν δυνατή η επιλεκτική άρση της εμπιστευτικότητας ως προς ορισμένους μόνον από τους ενδιαφερόμενους. Συναφώς, προέβαλε, αφενός, ότι οι υπολογισμοί του περιθωρίου ντάμπινγκ και, συνεπώς, τα σχετικά με την κανονική αξία δεδομένα αφορούσαν μόνον την οικεία επιχείρηση και, αφετέρου, ότι, κατά τον βασικό κανονισμό, δεν αποκλείεται το πρόσωπο που παρέσχε τις εμπιστευτικές πληροφορίες να δώσει τη συγκατάθεσή του για γνωστοποίηση σε συγκεκριμένο μόνον ενδιαφερόμενο. Υποστήριξε, ακόμη, ότι διακυβεύονται τα δικαιώματά της άμυνας και ζήτησε να κριθεί η διαφορά από τον σύμβουλο ακροάσεων, του οποίου η λειτουργία διέπεται από την απόφαση 2012/199/ΕΕ του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 29ης Φεβρουαρίου 2012, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες εμπορικών προσφυγών (ΕΕ L 107, σ. 5).
- 38 Απαντώντας με ηλεκτρονική επιστολή της 21ης Μαρτίου 2013, ο επικεφαλής του τμήματος ερευνών αντνιτάμπινγκ της Επιτροπής απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας, αιτιολογώντας την απόρριψη αυτή ως εξής: «Οι σχετικές με την κανονική αξία πληροφορίες χρησιμοποιήθηκαν για τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος και όχι μόνο για την Jinan Meide. Συνεπώς, η γνωστοποίησή τους μόνο στην Jinan Meide θα συνιστούσε επιλεκτική γνωστοποίηση εμπιστευτικής πληροφορίας σε έναν μόνο ενδιαφερόμενο, ενώ άλλοι ενδιαφερόμενοι, τους οποίους η εν λόγω πληροφορία επίσης αφορούσε, δεν θα μπορούσαν να έχουν προνομιακή πρόσβαση σε εμπιστευτική πληροφορία». Με ηλεκτρονική επιστολή που εστάλη αργότερα την ίδια ημέρα, ο σύμβουλος ακροάσεων δήλωσε ότι συμφωνεί με τη θέση που διατυπώθηκε με την προαναφερθείσα ηλεκτρονική επιστολή και τόνισε ότι η μεταχείριση των ενδιαφερόμενων κατά τόπο που να μη συνιστά δυσμενή διάκριση έχει ουσιώδη σημασία.
- 39 Στις 25 Μαρτίου 2013 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του τελικού ενημερωτικού εγγράφου. Η προσφεύγουσα επανήλθε στο ζήτημα επί του οποίου είχαν διαφωνήσει με την Επιτροπή κατά την προαναφερθείσα στις σκέψεις 36 έως 38 ανωτέρω ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών και επανέλαβε το αίτημά της για γνωστοποίηση του εμπιστευτικού κειμένου της απαντήσεως του παραγωγού της ανάλογης χώρας στο ερωτηματολόγιο αντνιτάμπινγκ και των εγγράφων που συνελέγησαν κατά τον επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις του, καθώς και το αίτημα για πλήρη γνωστοποίηση των υπολογισμών της κανονικής αξίας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα έθεσε ορισμένα ειδικά ζητήματα σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ορισμένα εκ των οποίων τα είχε ήδη θέσει με τις παρατηρήσεις της επί του προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου. Η προσφεύγουσα

επικαλέστηκε στοιχεία του παραγωγού της ανάλογης χώρας, τα οποία της είχε εν τω μεταξύ γνωστοποιήσει αυτός, όπως είχε αναφέρει στην ηλεκτρονική επιστολή της 18ης Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω).

- 40 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επανέλαβε το αίτημα που είχε διατυπώσει με την ηλεκτρονική επιστολή της 18ης Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), σχετικά με τη γνωστοποίηση της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων του υπό εξέταση προϊόντος. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι δεν ήταν επαρκής η διευκρίνιση που παρέθεσε η Επιτροπή με το τελικό ενημερωτικό έγγραφο, ότι η κανονική αξία των προϊόντων αυτών είχε προσαρμοστεί ανάλογα με την αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών. Προέβαλε, ακόμη, ότι η ίδια προσκόμισε 1 645 τύπους του υπό εξέταση προϊόντος, ενώ ο παραγωγός της ανάλογης χώρας προσκόμισε μόνο 287 τύπους του ομοειδούς προϊόντος, οπότε το 83 % των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος ήταν χωρίς αντιστοιχία. Επιπλέον, από τους 11 130 τόνους που είχε εξαγάγει στην Ένωση κατά το ερευνώμενο διάστημα, μόνον οι 5 738 τόνοι αφορούσαν αντίστοιχους τύπους προϊόντων. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ζητούμενη γνωστοποίηση ήταν απολύτως ζωτικής σημασίας για την άσκηση των δικαιωμάτων της άμυνας.
- 41 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα πρότεινε διορθώσεις όσον αφορά, αφενός, την κατανομή του κόστους παραγωγής βάσει του κύκλου εργασιών και, αφετέρου, τον υπολογισμό των προσαρμογών της κανονικής αξίας σχετικά με το κόστος μεταφοράς και συσκευασίας. Επίσης, η προσφεύγουσα επανέλαβε και διευκρίνισε τα αιτήματα για τη διενέργεια προσαρμογών ως προς τη διαδικασία παραγωγής και την παραγωγικότητα, τα οποία είχε υποβάλει με τις παρατηρήσεις της επί του προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου, καθώς και τις επικρίσεις της όσον αφορά την προσαρμογή σχετικά με τον μη επιστρεφόμενο ΦΠΑ, τις οποίες είχε επίσης διατυπώσει με τις ως άνω παρατηρήσεις της. Διατύπωσε, ακόμη, νέο αίτημα για τη διενέργεια προσαρμογής όσον αφορά τις πωληθείσες ποσότητες.
- 42 Κατά την ακρόαση της 26ης Μαρτίου 2013 ενώπιον των υπηρεσιών της Επιτροπής, η προσφεύγουσα υπενθύμισε τα αιτήματα και τις επικρίσεις που είχε διατυπώσει στο πλαίσιο των παρατηρήσεων της επί του τελικού ενημερωτικού εγγράφου. Μετά την ακρόαση αυτή, η προσφεύγουσα επισήμανε, με έγγραφο της 27ης Μαρτίου 2013, ότι, κατά την ακρόαση της 26ης Μαρτίου 2013, η Επιτροπή είχε αναφέρει ότι η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό αυτόν στηρίχθηκε στη μέση κανονική αξία που είχε καθοριστεί για τους αντίστοιχους τύπους του προϊόντος, προσαρμοσμένη διά της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, βάσει των τιμών που είχε ορίσει η προσφεύγουσα για τις εξαγωγές, προς την Ένωση, των μη αντίστοιχων τύπων του υπό εξέταση προϊόντος. Η προσφεύγουσα ανέφερε, συναφώς, ότι, κατ' αυτήν, η μέθοδος αυτή στηρίζεται στη μη εύλογη και μη επαληθεύσιμη παραδοχή ότι η αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών αποτυπώνεται στις εξαγωγικές τιμές και πρότεινε εναλλακτική μέθοδο η οποία συνίστατο στον περιορισμό του αριθμού των μη αντίστοιχων τύπων του προϊόντος, διά της σμικρύνσεως των αριθμών ελέγχου προϊόντος, διά των οποίων καθίσταται δυνατή η ταυτοποίησή τους.

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός

- 43 Στις 13 Μαΐου 2013 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 430/2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία (ΕΕ L 129 σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

- 44 Στην αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αναφέρει ότι, ελλείψει άλλων παρατηρήσεων όσον αφορά το ΚΟΑ και την ατομική μεταχείριση, επιβεβαιώνονται τα προσωρινά πορίσματα στις αιτιολογικές σκέψεις 32 έως 46 του προσωρινού κανονισμού.
- 45 Στην αιτιολογική σκέψη 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αναφέρει ότι δέχθηκε το επιχείρημα ενός Κινέζου παραγωγού-εξαγωγέα ότι η κανονική αξία πρέπει να υπολογιστεί βάσει των εγχώριων πωλήσεων του παραγωγού της ανάλογης χώρας, ακόμη και αν αυτές δεν έχουν πραγματοποιηθεί σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες. Αναφέρει ότι, για τον λόγο αυτόν, ελήφθησαν υπόψη, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, οι πωλήσεις που είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων.
- 46 Στην αιτιολογική σκέψη 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο ανέφερε ότι δέχθηκε επίσης το επιχείρημα του ίδιου Κινέζου παραγωγού-εξαγωγέα ότι το περιθώριο ντάμπινγκ έπρεπε να καθοριστεί σύμφωνα με το σύνολο των εξαγωγικών πωλήσεων, και όχι μόνο για τους τύπους του προϊόντος που είναι άμεσα συγκρίσιμοι με τους τύπους που πωλήθηκαν από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας στην εγχώρια αγορά.
- 47 Στην αιτιολογική σκέψη 19 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αναφέρει ότι, ελλείψει άλλων παρατηρήσεων σχετικά με την κανονική αξία, την τιμή εξαγωγής και τη σύγκριση, επιβεβαιώνονται τα συμπεράσματα που διατυπώθηκαν με τις αιτιολογικές σκέψεις 54, 59 έως 61 και 64 έως 67 του προσωρινού κανονισμού.
- 48 Από την αιτιολογική σκέψη 20 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η μέση σταθμισμένη κανονική αξία εκάστου τύπου του ομοειδούς προϊόντος, η οποία καθορίστηκε για την ανάλογη χώρα με τη μέθοδο που παρατίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 19 του κανονισμού αυτού, συγκρίθηκε με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής του αντίστοιχου τύπου του υπό εξέταση προϊόντος.
- 49 Σύμφωνα με τον πίνακα στην αιτιολογική σκέψη 21 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οριστικό περιθώριο ντάμπινγκ ορίστηκε, ως προς την προσφεύγουσα, σε 40,8 %.
- 50 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει:

«Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, εξαιρουμένων των εξαρτημάτων σωμάτων συμπίεσης που φέρουν μετρικό σπειρώμα ISO DIN 13 και των κοχλιωτών κυκλικών κιβωτίων σύνδεσης από ελατό χυτοσίδηρο χωρίς καπάκι, τα οποία εμπίπτουν επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 7307 19 10 (κωδικός TARIC 7307 19 10 10), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΛΔΚ) και Ταϊλάνδης.»

- 51 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, ότι ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή «ελεύθερη στα σύνορα της Ένωσης», πριν από την καταβολή δασμού, ορίζεται σε 40,8 %.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 52 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 53 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού Συμβουλίου. Η προσφεύγουσα και το Συμβούλιο δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις επί της εν λόγω αιτήσεως. Με διάταξη

της 19ης Νοεμβρίου 2013, ο πρόεδρος του όγδου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση παρεμβάσεως της Επιτροπής. Η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως και οι άλλοι διάδικοι κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις παρατηρήσεις τους επί του ως άνω υπομνήματος.

- 54 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό ως προς αυτήν,
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 55 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 56 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 57 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους. Ο πρώτος αφορά προσβολή, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, των δικαιωμάτων της άμυνας, καθώς και παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 7, και του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού, κατά το μέτρο που τα εν λόγω θεσμικά όργανα αρνήθηκαν να της γνωστοποιήσουν πληροφορίες σχετικές με τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Ο δεύτερος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 2.4 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, κατά το μέτρο που τα θεσμικά όργανα απέρριψαν τα αιτήματα της προσφεύγουσας περί προσαρμογής της κανονικής αξίας και, επικουρικός, ελλιπή αιτιολόγηση. Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του άρθρου 2, παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α', και του άρθρου 2, παράγραφος 11, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', και παράγραφοι 8 και 9, και το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, επειδή τα θεσμικά όργανα ακολούθησαν εσφαλμένη μεθοδολογία για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων προϊόντων. Ο τέταρτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, κατά το μέτρο που η Επιτροπή κοινοποίησε τις διαπιστώσεις όσον αφορά το ΚΟΑ μόλις στις 9 Ιουλίου 2012. Ο πέμπτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 1, 2 και 3, του βασικού κανονισμού, καθώς ο προσδιορισμός της ζημίας που έχει υποστεί ο βιομηχανικός κλάδος της Ένωσης στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία όσον αφορά τον όγκο των προερχομένων από την Κίνα εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 58 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον τέταρτο λόγο και, κατόπιν, τον πρώτο λόγο που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως

- 59 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι τα σχετικά με το ΚΟΑ συμπεράσματα κοινοποιήθηκαν σχεδόν πέντε μήνες μετά την έναρξη της έρευνας και, συνεπώς, δεν τηρήθηκε η τρίμηνη προθεσμία του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τη

νομολογία του Δικαστηρίου. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι, εάν η σχετική με το ΚΟΑ απόφαση είχε εκδοθεί νωρίτερα, θα είχε τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικότερα τα δικαιώματά της άμυνας. Επιπλέον, χαρακτηρίζει εσφαλμένη και άνευ νομικής σημασίας τη θέση των θεσμικών οργάνων ότι η καθυστέρηση με την οποία εκδόθηκε η σχετική με το ΚΟΑ απόφαση οφείλεται στο γεγονός ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν ήταν διαθέσιμοι για τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εφόσον η παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού συνέβη στις 16 Μαΐου 2012, δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 2 του τροποποιητικού κανονισμού, κατά το οποίο ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται σε νέες διαδικασίες έρευνας και σε εκκρεμείς από τις 15 Δεκεμβρίου 2012, άρθρο το οποίο, σε κάθε περίπτωση, στερείται νομιμότητας.

- 60 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή φρονούν ότι η επιχειρηματολογία αυτή είναι απορριπτέα.
- 61 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, ως ίσχυε πριν την έναρξη ισχύος, στις 15 Δεκεμβρίου 2012, του διαλαμβανόμενου στη σκέψη 2 ανωτέρω τροποποιητικού κανονισμού, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού όριζε ότι εάν ένας παραγωγός πληροί τα σχετικά με το ΚΟΑ κριτήρια πρέπει να κρίνεται εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας. Μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 1, στοιχείο α', του τροποποιητικού κανονισμού, η διάταξη αυτή του βασικού κανονισμού ορίζει, πλέον, ότι η σχετική με το ΚΟΑ απόφαση λαμβάνεται, καταρχήν, εντός επτά μηνών, και εν πάση περιπτώσει εντός το πολύ οκτώ μηνών από την έναρξη της έρευνας. Επιπλέον, το άρθρο 2 του τροποποιητικού κανονισμού ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται από τις 15 Δεκεμβρίου 2012 σε όλες τις νέες και εκκρεμείς έρευνες.
- 62 Εξάλλου, όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 5 ανωτέρω, η Επιτροπή κοινοποίησε, εν προκειμένω, στην προσφεύγουσα, με έγγραφο της 9ης Ιουλίου 2012, τα ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων αποφάσισε να μην τη χαρακτηρίσει ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ. Όπως προκύπτει από το έγγραφο αυτό, το οποίο προστέθηκε στη δικογραφία στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή κάνει συναφώς λόγο για «ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων αποφάσισε να μην χαρακτηρίσει [την προσφεύγουσα] ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ». Ωστόσο, όπως επιβεβαίωσαν οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η διατύπωση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι, κατά τη νομολογία, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να επανέλθει, κατά τη διάρκεια της έρευνας, στη σχετική με το ΚΟΑ απόφασή της (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, Συλλογή, EU:C:2009:598, σκέψεις 110 έως 113). Επομένως, παρά τη διατύπωση αυτή, είναι βέβαιον ότι με το έγγραφο της 9ης Ιουλίου 2012 η Επιτροπή αποφάνθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, επί του ζητήματος εάν η προσφεύγουσα πληροί τα σχετικά με το ΚΟΑ κριτήρια.
- 63 Συνεπώς, πρέπει, πρώτον, να εξεταστεί ποια εκδοχή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού είναι εφαρμοστέα ως προς τη συγκεκριμένη απόφαση, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 2012 εκδόθηκε μετά την παρέλευση της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή προθεσμίας. Συναφώς, τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι η επελθούσα με τον τροποποιητικό κανονισμό τροποποίηση της προθεσμίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού έχει εφαρμογή όσον αφορά τη σχετική με το ΚΟΑ απόφαση της 9ης Ιουλίου 2012, διότι η επίμαχη εν προκειμένω έρευνα εκκρεμούσε στις 15 Δεκεμβρίου 2012 και το άρθρο 2 του τροποποιητικού κανονισμού προβλέπει ότι η εν λόγω τροποποίηση έχει εφαρμογή στις έρευνες αυτές. Η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 64 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, ένας νέος κανόνας δικαίου έχει εφαρμογή από της ενάρξεως ισχύος της πράξεως με την οποία θεσπίζεται και, μολονότι δεν εφαρμόζεται επί των εννόμων καταστάσεων οι οποίες γεννήθηκαν και διαμορφώθηκαν οριστικώς υπό το κράτος του προγενέστερου νόμου, εφαρμόζεται εντούτοις στα μελλοντικά τους αποτελέσματα, καθώς και στις νέες έννομες καταστάσεις. Το αντίθετο ισχύει, υπό την επιφύλαξη της αρχής της μη αναδρομικότητας των νομικών πράξεων, μόνο σε περίπτωση που ο νέος αυτός κανόνας συνοδεύεται από ειδικές

διατάξεις οι οποίες καθορίζουν συγκεκριμένα τις προϋποθέσεις διαχρονικής του εφαρμογής. Ειδικότερα, οι διαδικαστικοί κανόνες εφαρμόζονται γενικώς κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος τους, κατ' αντίθεση προς τους κανόνες ουσιαστικού δικαίου, οι οποίοι συνήθως ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν αφορούν τις καταστάσεις που δημιουργήθηκαν πριν την έναρξη της ισχύος τους, παρά μόνο στον βαθμό που προκύπτει σαφώς από το γράμμα τους, τον σκοπό τους ή την όλη οικονομία τους ότι πρέπει να έχουν αναδρομική ισχύ (βλ. απόφαση της 26ης Μαρτίου 2015, Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage, C-596/13 P, Συλλογή, EU:C:2015:203, σκέψεις 32 και 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 65 Ομοίως, το Δικαστήριο έχει κρίνει επίσης ότι η διάταξη που συνιστά τη νομική βάση μιας πράξεως και παρέχει τη δυνατότητα στο θεσμικό όργανο της Ένωσης να εκδώσει την εν λόγω πράξη πρέπει να έχει τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία εκδόσεως της πράξεως αυτής (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage, σκέψη 64 ανωτέρω, EU:C:2015:203, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 66 Εν προκειμένω, το άρθρο 2 του τροποποιητικού κανονισμού ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται στις διαδικασίες που εκκρεμούσαν στις 15 Δεκεμβρίου 2012, δηλαδή κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του. Κατά τα λοιπά, από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 64 ανωτέρω προκύπτει ότι η επελθούσα με το άρθρο 1, σημείο 1, στοιχείο α', του τροποποιητικού κανονισμού τροποποίηση της προθεσμίας για την έκδοση της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως θα ήταν εφαρμοστέα ακόμη και χωρίς τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου 2, καθώς πρόκειται για τροποποίηση διαδικαστικού κανόνα. Επομένως, ο λόγος για τον οποίον κρίθηκε απαραίτητο να διευκρινιστεί με το άρθρο αυτό ότι ο τροποποιητικός κανονισμός έχει εφαρμογή σε μελλοντικές έρευνες και σε έρευνες που εκκρεμούσαν κατά την έναρξη ισχύος του έγκειται στο ότι, πέραν της τροποποίησης της εν λόγω προθεσμίας, ο τροποποιητικός κανονισμός περιείχε και διατάξεις που τροποποιούσαν κανόνες ουσιαστικού δικαίου όσον αφορά τις σχετικές με το ΚΟΑ αποφάσεις (άρθρο 1, σημείο 1, στοιχείο β', και άρθρο 1, σημείο 2). Σύμφωνα, πάντως, με τη νομολογία που υπομνήστηκε στη σκέψη 64 ανωτέρω, οι κανόνες ουσιαστικού δικαίου δεν μπορούν, καταρχήν, να εφαρμοστούν σε καταστάσεις που δημιουργήθηκαν πριν την έναρξη της ισχύος τους, εφόσον τούτο δεν προβλέπεται ρητώς ή, τουλάχιστον, δεν συνάγεται από τον σκοπό τους ή την όλη οικονομία των εν λόγω κανόνων.
- 67 Επομένως, η προαναφερθείσα τροποποίηση της προθεσμίας εκδόσεως της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως είχε, καταρχήν, εφαρμογή σε κάθε απόφαση που εκδίδει η Επιτροπή, στο πλαίσιο εκκρεμής έρευνας αντιντάμπινγκ, επί του αν μια επιχείρηση πληροί τα σχετικά με το ΚΟΑ κριτήρια, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, εφόσον πρόκειται για απόφαση που έχει εκδοθεί μετά τις 15 Δεκεμβρίου 2012.
- 68 Αντιθέτως, κατ' αντιδιαστολή προς ό,τι υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα, το άρθρο 2 του τροποποιητικού κανονισμού δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται το άρθρο 1, σημείο 1, στοιχείο α', του τροποποιητικού κανονισμού εφαρμοστέο σε κάθε σχετική με το ΚΟΑ απόφαση που έχει εκδοθεί πριν την έναρξη ισχύος του κανονισμού αυτού. Συγκεκριμένα, αφενός, τούτο θα ισοδυναμούσε με την αναγνώριση αναδρομικής ισχύος της διατάξεως αυτής, χωρίς όμως η ισχύς αυτή να προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 2 του τροποποιητικού κανονισμού. Επιπλέον, από τη νομολογία που υπομνήστηκε στη σκέψη 64 ανωτέρω προκύπτει ότι οι νέοι κανόνες, και ιδίως οι διαδικαστικοί κανόνες, μπορούν να εφαρμόζονται σε καταστάσεις που δημιουργήθηκαν ή οριστικοποιήθηκαν υπό το κράτος παλαιότερων κανόνων, πλην όμως η εφαρμογή των εν λόγω νέων κανόνων πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την αρχή της μη αναδρομικότητας. Η τήρηση της αρχής της μη αναδρομικότητας συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει από την υπομνησθείσα στη σκέψη 65 ανωτέρω, ότι η νομιμότητα πράξεως της Ένωσης πρέπει, καταρχήν, να εκτιμάται βάσει της διατάξεως που αποτελούσε τη νομική βάση της πράξεως αυτής και ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο εκδόσεώς της.

- 69 Εν προκειμένω, όμως, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να μην χαρακτηρίσει την προσφεύγουσα ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ, ήτοι στις 9 Ιουλίου 2012, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το οποίο αποτελεί τη νομική βάση της εν λόγω αποφάσεως, προέβλεπε ότι η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της τρεις μήνες από την έναρξη της έρευνας, προκειμένου να εκδώσει μια τέτοια απόφαση. Επομένως, κατ' αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα, η νομιμότητα της αποφάσεως αυτής πρέπει να εξεταστεί σε σχέση με την εν λόγω προθεσμία και όχι σε σχέση με την προθεσμία που θεσπίστηκε μετά την έναρξη ισχύος του τροποποιητικού κανονισμού στις 15 Δεκεμβρίου 2012.
- 70 Δεύτερον, αντιθέτως προς ό,τι φαίνεται να υπονοούν τα θεσμικά όργανα, η προθεσμία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δεν έχει ενδεικτικό απλώς χαρακτήρα, επειδή, σύμφωνα με τις σκέψεις 110 έως 113 της αποφάσεως Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω (EU:C:2009:598), η Επιτροπή δύναται οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας να τροποποιήσει την αρχική απόφασή της. Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί της δυνατότητας της Επιτροπής να μην τηρήσει την ως άνω προθεσμία, δεδομένου, άλλωστε, ότι δεν ήταν αυτό το αντικείμενο της διαφοράς επί της οποίας αποφάνθηκε με τη συγκεκριμένη απόφασή του το Δικαστήριο. Ειδικότερα, με τις σκέψεις αυτές, το Δικαστήριο αρκέστηκε στην επισήμανση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η Επιτροπή υποχρεούται να προτείνει στο Συμβούλιο οριστικά μέτρα που διαιωνίζουν σε βάρος της οικείας επιχειρήσεως σφάλμα που διαπράχθηκε κατά την αρχική εκτίμηση των ουσιαστικών κριτηρίων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η αρχική εκτίμησή της εμπεριέχει τέτοιο σφάλμα, εναπόκειται σε αυτήν να λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα προς διασφάλιση της τηρήσεως των διαδικαστικών εγγυήσεων (απόφαση Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω, EU:C:2009:598, σκέψεις 111 και 112). Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή διαθέτει, σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, τη δυνατότητα, ή και την υποχρέωση, να επανεξετάσει την αρχική απόφασή της σχετικά με το ΚΟΑ, εφόσον αυτή πάσχει πλάνη εκτιμήσεως, δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την υποχρέωσή της να τηρεί την προθεσμία που ορίζει ο βασικός κανονισμός για την έκδοση μιας τέτοιας αρχικής αποφάσεως.
- 71 Εξάλλου, το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δεν περιέχει καμία ένδειξη υπέρ της απόψεως ότι η συγκεκριμένη προθεσμία έχει σαφώς ενδεικτικό χαρακτήρα. Κατά τα λοιπά, σε ορισμένες γλωσσικές αποδόσεις της διατάξεως αυτής, όπως είναι η αγγλική και η γαλλική, όπου χρησιμοποιούνται αντιστοίχως τα ρήματα «shall» και «doit», ορίζεται ρητώς ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποφανθεί εντός της εν λόγω προθεσμίας. Εξάλλου, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, οι σκέψεις 36 έως 39 της αποφάσεως της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-249/10 P, Συλλογή, EU:C:2012:53), και οι σκέψεις 29 έως 32 της αποφάσεως της 15ης Νοεμβρίου 2012, Zhejiang Aokang Shoes κατά Συμβουλίου (C-247/10 P, EU:C:2012:710), επιβεβαιώνουν ρητώς τον επιτακτικό χαρακτήρα της εν λόγω προθεσμίας.
- 72 Κατά συνέπεια, η τήρηση της τρίμηνης προθεσμίας για την έκδοση της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δεν αποτελεί ευχέρεια αλλά υποχρέωση της Επιτροπής.
- 73 Τρίτον, οι σχετικές με τους επιτόπιους ελέγχους περιστάσεις τις οποίες επικαλούνται το Συμβούλιο και η Επιτροπή προς δικαιολόγηση της καθυστέρησεως κατά την έκδοση της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως ως προς την προσφεύγουσα δεν δικαιολογούν τη μη τήρηση της υποχρέωσεως αυτής από την Επιτροπή.
- 74 Αφενός, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, ως ίσχυε όταν εκδόθηκε η απόφαση της 9ης Ιουλίου 2012, δεν προβλέπει ευχέρεια μη τηρήσεως της υποχρέωσεως εκδόσεως της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως εντός τριμήνου.

- 75 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 40 του προσωρινού κανονισμού (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), η οποία επιβεβαιώθηκε με την αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα θεσμικά όργανα δικαιολογούν την καθυστέρηση κατά την έκδοση της σχετικής με το ΚΟΑ απόφασης ως προς την προσφεύγουσα, προβάλλοντας ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διενεργήσει νωρίτερα τους επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις των Κινέζων εξαγωγέων, επειδή αυτοί δεν ήταν διαθέσιμοι. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, το Συμβούλιο διευκρινίζει τον συγκεκριμένο δικαιολογητικό λόγο, προβάλλοντας ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος δήλωσαν διαθέσιμοι σε ένα μόνον από τα χρονικά διαστήματα που τους είχε προτείνει η Επιτροπή, και συγκεκριμένα κατά το διάστημα μεταξύ 9ης και 11ης Μαΐου 2012. Ωστόσο, κατά το Συμβούλιο, ήταν πρακτικά αδύνατον να διενεργήσει η Επιτροπή κατά το διάστημα αυτό επιτόπιους ελέγχους και στους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς ταυτόχρονα. Για τον λόγο αυτό, η διενέργεια των επιτόπιων ελέγχων έπρεπε να προγραμματιστεί εκ νέου, με συνέπεια η Επιτροπή να μην είναι σε θέση να εκδώσει εμπρόθεσμα τη σχετική με το ΚΟΑ απόφαση.
- 76 Ωστόσο, τα θεσμικά όργανα δεν υποστήριξαν ότι, λόγω των περιστάσεων αυτών, ήταν απολύτως αδύνατον για την Επιτροπή να εκδώσει εμπρόθεσμα τη σχετική με το ΚΟΑ απόφαση ούτε ότι η εκπρόθεσμη έκδοση της απόφασης αυτής οφείλεται σε ανωτέρα βία, ήτοι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, ότι η μη τήρηση της επίμαχης προθεσμίας οφειλόταν σε ασυνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, εκτός της σφαίρας των θεσμικών οργάνων, των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί ακόμη και αν είχε επιδειχθεί απόλυτη επιμέλεια (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 8 Μαρτίου 1988, *McNicholl* κ.λπ., 296/86, Συλλογή, EU:C:1988:125, σκέψη 11, και της 4ης Μαρτίου 2010, *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, C-297/08, Συλλογή, EU:C:2010:115, σκέψη 85). Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι τα θεσμικά όργανα, παραθέτοντας τις περιστάσεις που περιγράφονται στη σκέψη 75 ανωτέρω, επικαλούνται ανωτέρα βία, είναι πρόδηλον ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούνται τα καθορισμένα από την προπαρατεθείσα νομολογία κριτήρια σχετικά με την έννοια αυτή. Συναφώς, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι, με ηλεκτρονική επιστολή της 4ης Απριλίου 2012, η Επιτροπή πρότεινε στους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος τρία χρονικά διαστήματα για τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στις εγκαταστάσεις τους, και συγκεκριμένα από 2 έως 4 Μαΐου 2012, από 7 έως 9 Μαΐου 2012 και από 9 έως 11 Μαΐου 2012. Επισημαίνεται, ακόμη, ότι τα τρία αυτά χρονικά διαστήματα ήταν όλα σχετικά κοντά στην ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας εκδόσεως της σχετικής με το ΚΟΑ απόφασης, η οποία έληγε το αργότερο στις 17 Μαΐου 2012. Επομένως, τα θεσμικά όργανα δεν αποδεικνύουν, ούτε βέβαια υποστηρίζουν, ότι η Επιτροπή επέδειξε κάθε δυνατή επιμέλεια όσον αφορά τα προταθέντα χρονικά διαστήματα για τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων, ώστε να διαθέτει επαρκή περιθώρια κινήσεων για την έκδοση της σχετικής με το ΚΟΑ απόφασης πριν τη λήξη της ως άνω προθεσμίας. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι τρεις παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος ήταν διαθέσιμοι σε ένα μόνον από τα τρία χρονικά διαστήματα που πρότεινε η Επιτροπή προφανώς δεν συνιστά, εν προκειμένω, ασυνήθη και απρόβλεπτη κατάσταση.
- 77 Διαπιστώνεται, πάντως, ότι, όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 62 ανωτέρω, η σχετική με το ΚΟΑ απόφαση ως προς την προσφεύγουσα ελήφθη στις 9 Ιουλίου 2012, συνεπώς μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η οποία, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 76 ανωτέρω, έληξε το αργότερο στις 17 Μαΐου 2012.
- 78 Κατά συνέπεια, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού να εκδώσει τη σχετική με το ΚΟΑ απόφαση ως προς την προσφεύγουσα εντός τριμήνου από την έναρξη της διαδικασίας της έρευνας.
- 79 Τούτων δοθέντων, ούτε από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού ούτε από τις νομοπαρασκευαστικές εργασίες που προηγήθηκαν της προσθήκης της διατάξεως αυτής στον βασικό κανονισμό προκύπτουν ενδείξεις όσον αφορά τις συνέπειες της μη τήρησης της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή τρίμηνης προθεσμίας (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Υ. Bot στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, Συλλογή, EU:C:2015:620, σημείο 82).

- 80 Συναφώς, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, εάν η σχετική με το ΚΟΑ απόφαση είχε εκδοθεί νωρίτερα, θα είχε τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικότερα τα δικαιώματά της άμυνας. Προς δικαιολόγηση της θέσεώς της αυτής, η προσφεύγουσα προβάλλει κατά τρόπο γενικό, αφενός, ότι σκοπός της επίμαχης τρίμηνης προθεσμίας είναι να παρασχεθεί στους παραγωγούς-εξαγωγείς χωρών χωρίς οικονομία της αγοράς η δυνατότητα να ασκούν τη δραστηριότητά τους υπό σαφές νομικό καθεστώς επί αρκούντως μακρό χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας και, αφετέρου, ότι η καθυστέρηση της σχετικής με το ΚΟΑ διαπιστώσεως ενδέχεται να επηρεάσει άλλα στοιχεία της διαδικασίας αυτής.
- 81 Κατά πάγια νομολογία, ειδικά στον τομέα του ντάμπινγκ, η διαπίστωση παρατυπίας σχετικής με τα δικαιώματα άμυνας μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση του επίδικου κανονισμού μόνο εφόσον δεν μπορεί να αποκλειστεί απολύτως το ενδεχόμενο η διοικητική διαδικασία να κατέληξε, λόγω της παρατυπίας αυτής, σε διαφορετικό αποτέλεσμα, με συνέπεια να θίγονται κατά τρόπο συγκεκριμένο τα δικαιώματα άμυνας του αιτούντος (αποφάσεις Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω, EU:C:2009:598, σκέψεις 81 και 94, και της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NRTP, C-191/09 P και C-200/09 P, Συλλογή, EU:C:2012:78, σκέψεις 78 και 79).
- 82 Επομένως, δεν μπορεί κάθε υπέρβαση της τρίμηνης προθεσμίας που διαθέτει η Επιτροπή για να εκδώσει τη σχετική με το ΚΟΑ απόφασή της να συνεπάγεται αυτοδικαίως την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, ιδίως εάν τα δικαιώματα άμυνας του αιτούντος δεν έχουν θιγεί κατά τρόπο συγκεκριμένο (βλ., συναφώς, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Υ. Βοτ στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C & J Clark International και Puma, σκέψη 79 ανωτέρω, EU:C:2015:620, σημείο 79, και απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2012, Ningbo Yonghong Fasteners κατά Συμβουλίου, T-150/09, EU:T:2012:529, σκέψεις 51 έως 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 83 Εν προκειμένω, πέραν των γενικών εκτιμήσεων σχετικά με τους σκοπούς και την οικονομία της επίμαχης τρίμηνης προθεσμίας, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα προς στήριξη της θέσεώς της ότι η παραβίαση της προθεσμίας αυτής έθιξε τα δικαιώματά της άμυνας, και, ειδικότερα, δεν διευκρίνισε πώς θα μπορούσε να ασκήσει αποτελεσματικότερα τα δικαιώματά της, εάν είχε τηρηθεί η εν λόγω προθεσμία. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση με την οποία το Γενικό Δικαστήριο της ζητούσε να διευκρινίσει ποια στοιχεία της διαδικασίας ενδέχεται να έχουν επηρεαστεί λόγω της εκπρόθεσμης εκδόσεως της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι θα μπορούσε να είχε πληροφορηθεί νωρίτερα τα στοιχεία του παραγωγού της ανάλογης χώρας και, συνεπώς, να έχει στη διάθεσή της περισσότερο χρόνο για να προετοιμάσει την άμυνά της και, ενδεχομένως, να πείσει νωρίτερα την Επιτροπή να της γνωστοποιήσει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς. Περαιτέρω, υποστήριξε επίσης, κατ' ουσίαν, ότι, εάν το περιθώριο ντάμπινγκ γνωστοποιηθεί με καθυστέρηση στους ενδιαφερόμενους κατά τη διαδικασία της έρευνας, είναι πιθανό, κατά το στάδιο αυτό, αυτοί να μην έχουν πλέον τη δυνατότητα να μεταπείσουν τις αρχές.
- 84 Ωστόσο, τα επιχειρήματα αυτά δεν αποδεικνύουν ότι επηρεάστηκαν τα λοιπά στοιχεία της διαδικασίας έρευνας λόγω της εκπρόθεσμης εκδόσεως της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως, και ειδικότερα οι λοιπές προθεσμίες που πρέπει να τηρούνται κατά τη διαδικασία αυτή, ή ότι εθίγησαν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.
- 85 Συγκεκριμένα, καταρχάς, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 5 ανωτέρω, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως, οι οποίες περιήλθαν στην Επιτροπή στις 23 Ιουλίου 2012, και ότι, αφετέρου, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσωρινό κανονισμό στις 14 Νοεμβρίου 2012, ήτοι σχεδόν τέσσερις μήνες αργότερα (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω). Εξάλλου, η Επιτροπή κοινοποίησε την πρότασή της για τον οριστικό κανονισμό στις 15 Απριλίου 2013. Συνεπώς, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της όλον τον απαραίτητο

χρόνο ώστε να λάβει γνώση των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας, να τις αξιολογήσει και, ενδεχομένως, να επανεξετάσει τη σχετική με το ΚΟΑ απόφασή της, προτού προσδιορίσει το προσωρινό περιθώριο ντάμπινγκ της επιχειρήσεως αυτής και προτείνει προσωρινά μέτρα.

- 86 Περαιτέρω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατά την έκδοση της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως, ήτοι στις 9 Ιουλίου 2012, δεν είχε ολοκληρωθεί ο καθορισμός της κανονικής αξίας. Συγκεκριμένα, από τα έγγραφα που προέρχονται από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας προκύπτει ότι αυτός απάντησε στα αιτήματα παροχής διευκρινίσεων που του είχαν απευθύνει οι υπηρεσίες της Επιτροπής, σχετικά με τις πληροφορίες που τους είχε υποβάλει, στις 29 Αυγούστου 2012. Ομοίως, από τα ίδια έγγραφα, καθώς και από το έγγραφο του παραγωγού της ανάλογης χώρας προς την Επιτροπή με ημερομηνία 18 Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω), προκύπτει ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο διενήργησε επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις του παραγωγού αυτού από τις 19 έως τις 21 Σεπτεμβρίου 2012. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να έχει πρόσβαση στο σύνολο των στοιχείων που είχε θέσει στη διάθεση της Επιτροπής ο παραγωγός της ανάλογης χώρας πριν την ημερομηνία αυτή. Εξάλλου, από τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας σχετικά με το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο, προκύπτει ότι αυτή πληροφορήθηκε την ταυτότητα του παραγωγού της ανάλογης χώρας με το έγγραφο αυτό, το οποίο της κοινοποιήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2012 (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω). Κατά συνέπεια, το εκπρόθεσμο της σχετικής με το ΚΟΑ αποφάσεως δεν μπορούσε να επηρεάσει τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να προετοιμάσει την άμυνά της εγκαίρως, βάσει των πληροφοριών που θα μπορούσε να αποκομίσει από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας.
- 87 Τέλος, από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι, κατά το διάστημα από τη λήξη της επίμαχης τρίμηνης προθεσμίας, ήτοι από τις 17 Μαΐου 2012 το αργότερο, έως την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, μεσολάβησαν στάδια της διαδικασίας έρευνας τα οποία επηρεάστηκαν από τη μη τήρηση της επίμαχης προθεσμίας.
- 88 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, εάν η σχετική με το ΚΟΑ απόφαση είχε εκδοθεί εντός της προθεσμίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, ως ίσχυε πριν την έναρξη ισχύος του τροποποιητικού κανονισμού, η διαδικασία θα μπορούσε να έχει διαφορετική έκβαση και ότι, ως εκ τούτου, η μη τήρηση της προθεσμίας είχε συγκεκριμένη επίπτωση στα δικαιώματά της άμυνας.
- 89 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

- 90 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε τρεις αιτιάσεις. Με την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα προσάπτει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ότι, κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού, της αρνήθηκαν την πρόσβαση στους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, ενώ είχε λάβει τη συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας να λάβει γνώση των στοιχείων στα οποία στηρίζονταν οι υπολογισμοί αυτοί. Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα προσάπτει στα θεσμικά όργανα ότι, κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, δεν της έδωσαν τη δυνατότητα να εξετάσει τις ηλεκτρονικές επιστολές που αντηλλάγησαν μεταξύ του παραγωγού της ανάλογης χώρας και της Επιτροπής. Τέλος, με την τρίτη αιτίαση, η προσφεύγουσα προσάπτει στα θεσμικά όργανα ότι, κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού, δεν της γνωστοποίησαν εγκαίρως και εγγράφως τη μέθοδο καθορισμού της αγοραίας αξίας βάσει της οποίας καθορίστηκε η κανονική αξία των μη αντίστοιχων προϊόντων. Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι κάθε μία από τις προβαλλόμενες παραβάσεις των διατάξεων του βασικού κανονισμού είχε ως συνέπεια την προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 91 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνηστούν οι αρχές και οι διαδικαστικές εγγυήσεις που τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να τηρούν όταν οι εμπλεκόμενοι σε έρευνα αντιντάμπινγκ επιθυμούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους άμυνας, ζητώντας πρόσβαση σε πληροφορίες ή εκτιμήσεις που ενδέχεται να αποτελούν τη βάση μέτρων αντιντάμπινγκ.
- 92 Καταρχάς, αποτελεί πάγια νομολογία ότι οι απαιτήσεις που απορρέουν από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας επιβάλλονται όχι μόνο στο πλαίσιο διαδικασιών που μπορούν να καταλήξουν σε επιβολή κυρώσεων, αλλά και στο πλαίσιο διαδικασιών έρευνας που προηγούνται της εκδόσεως κανονισμών αντιντάμπινγκ, οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν τις οικείες επιχειρήσεις άμεσα και ατομικά και να έχουν δυσμενείς γι' αυτές συνέπειες. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της γνωστοποίησης πληροφοριών σε ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια διαδικασίας έρευνας, ο σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών προϋποθέτει ότι έχει παρασχεθεί στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων γεγονότων και περιστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη της διαπιστώσεως της όσον αφορά την ύπαρξη ντάμπινγκ και την απορρέουσα από αυτό ζημία (βλέπε αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 2009, *Interpipe Niko Tube* και *Interpipe NTRP* κατά Συμβουλίου, T-249/06, Συλλογή, EU:T:2009:62, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και Συμβούλιο και Επιτροπή κατά *Interpipe Niko Tube* και *Interpipe NTRP*, σκέψη 81 ανωτέρω, EU:C:2012:78, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 93 Ωστόσο, από τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι εναπόκειται στους ενδιαφερόμενους στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ να παράσχουν στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να εκτιμήσουν τα προβλήματα που ενδέχεται να ανακύψουν λόγω της ελλείψεως ενός στοιχείου από τις πληροφορίες που έχουν τεθεί στη διάθεσή τους. Κατά μείζονα λόγο, οι εν λόγω ενδιαφερόμενοι δεν μπορούν να διαμαρτυρηθούν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης επειδή δεν έχει τεθεί στη διάθεσή τους μια πληροφορία, εφόσον, κατά τη διαδικασία έρευνας που κατέληξε στην έκδοση του επίμαχου κανονισμού, δεν υπέβαλαν στα θεσμικά όργανα κανένα αίτημα σχετικά με την εν λόγω πληροφορία (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 17ης Δεκεμβρίου 2008, *HEG* και *Graphite India* κατά Συμβουλίου, T-462/04, Συλλογή, EU:T:2008:586, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 10ης Οκτωβρίου 2012, *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener* και *Shanghai Prime Machinery* κατά Συμβουλίου, T-170/09, EU:T:2012:531, σκέψεις 134 και 135).
- 94 Εξάλλου, οι αρχές που διέπουν το δικαίωμα πληροφόρησης πρέπει να συνδυάζονται με τις επιταγές περί εμπιστευτικότητας, ιδίως με την υποχρέωση των θεσμικών οργάνων να σέβονται το επαγγελματικό απόρρητο (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 20ής Μαρτίου 1985, *Timex* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 264/82, Συλλογή, EU:C:1985:119, σκέψη 24, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, *Ajinomoto* και *NutraSweet* κατά Συμβουλίου, T-159/94 και T-160/94, Συλλογή, EU:T:1997:209, σκέψη 75, και της 11ης Ιουλίου 2013, *Hangzhou Duralamp Electronics* κατά Συμβουλίου, T-459/07, EU:T:2013:369, σκέψη 115). Συναφώς, η υποχρέωση των θεσμικών οργάνων να διασφαλίζουν την εμπιστευτική μεταχείριση πληροφορίας της οποίας η δημοσιοποίηση θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για την επιχείρηση που την προσκόμισε δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια να στερούνται οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, και ιδίως οι εξαγωγείς, τις διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπει ο βασικός κανονισμός, ούτε να καθιστά άνευ ουσίας τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζονται από τις εν λόγω διατάξεις (βλ., συναφώς, αποφάσεις *Timex* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προπαρατεθείσα, EU:C:1985:119, σκέψη 29, και της 8ης Νοεμβρίου 2011, *Zhejiang Harmonic Hardware Products* κατά Συμβουλίου, T-274/07, EU:T:2011:639, σκέψη 59).
- 95 Περαιτέρω, στο πλαίσιο των ερευνών αντιντάμπινγκ, απόκειται στα θεσμικά όργανα να μεριμνούν για την τήρηση της αρχής της χρηστής διοικήσεως που καθιερώνεται με το άρθρο 41, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το οποίο κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα

όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Το δικαίωμα χρήστης διοικήσεως εμπεριέχει, μεταξύ άλλων, κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση προτού ληφθεί ατομικό μέτρο σε βάρος του (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Μαΐου 2015, Yuanping Changyuan Chemicals κατά Συμβουλίου, T-310/12, EU:T:2015:295, σκέψη 224).

- 96 Εν συνεχεία, πρέπει να υπομνηστεί ότι οι αρχές αυτές τίθενται σε εφαρμογή στον βασικό κανονισμό διά της θεσπίσεως πλήρους συστήματος διαδικαστικών εγγυήσεων που αποσκοπούν, αφενός, στο να παρασχεθεί στους ενδιαφερόμενους η δυνατότητα να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους και, αφετέρου, να προστατευθεί, όταν τούτο απαιτείται, η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ, καθώς και διά της θεσπίσεως κανόνων για τον συμβιβασμό μεταξύ των δύο αυτών απαιτήσεων.
- 97 Πρώτον, το άρθρο 6, παράγραφος 7, και το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού, τα οποία έχουν, κατ' ουσίαν, περιεχόμενο αντίστοιχο με αυτό των διατάξεων του άρθρου 6.4 και του άρθρου 6.9 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό των διαδικαστικών εγγυήσεων που διασφαλίζουν το δικαίωμα ενημερώσεως των ενδιαφερόμενων.
- 98 Αφενός, το άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι οι ενδιαφερόμενοι δύνανται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλες τις πληροφορίες που έχουν προσκομιστεί από τα εμπλεκόμενα στην έρευνα μέρη, εξαιρουμένων των εγγράφων εσωτερικής χρήσεως που καταρτίζουν οι αρχές της Ένωσης ή των κρατών μελών της, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες αυτές είναι χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεν είναι εμπιστευτικές και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας.
- 99 Αφετέρου, το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού προβλέπει δύο στάδια της διαδικασίας έρευνας κατά τα οποία οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να λάβουν συγκεκριμένη ενημέρωση σχετικά με τα ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων ενδέχεται να επιβληθούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, αφενός, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, οι ενδιαφερόμενοι έχουν το δικαίωμα να ζητούν αναλυτικά στοιχεία σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα, μετά την επιβολή των μέτρων αυτών. Αφετέρου, κατά τις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου αυτού, ως ίσχυαν κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως, οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα να πληροφορηθούν τα ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις στα οποία ενδέχεται να στηριχθεί η τελική απόφαση πριν την έκδοση της αποφάσεως αυτής ή πριν την υποβολή της σχετικής προτάσεως της Επιτροπής.
- 100 Επιπλέον, κατά το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού, η παροχή των εν λόγω αναλυτικών στοιχείων εξαρτάται από ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις. Συγκεκριμένα, καταρχάς, τόσο τα σχετικά με τα προσωρινά μέτρα στοιχεία όσο και τα σχετικά με τα οριστικά μέτρα πρέπει να γνωστοποιούνται στους ενδιαφερόμενους εγγράφως και «το συντομότερο δυνατόν». Περαιτέρω, κατά την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού, ως ίσχυε κατά το κρίσιμο για την υπόθεση χρόνο, τα σχετικά με τα οριστικά μέτρα στοιχεία πρέπει να γνωστοποιούνται το αργότερο ένα μήνα πριν την έκδοση της τελικής αποφάσεως ή την υποβολή σχετικής προτάσεως από την Επιτροπή. Τέλος, κατά την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού, η προθεσμία που παρέχεται στους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της γνωστοποίησεως των σχετικών με τα οριστικά μέτρα στοιχείων δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δέκα ημερών.
- 101 Επιπροσθέτως, το άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να λαμβάνουν, κατά τη γνωστοποίηση των σχετικών με τα οριστικά μέτρα στοιχείων, ιδιαίτερη μέριμνα όσον αφορά τα περιστατικά και τις εκτιμήσεις που δεν συμπίπτουν με εκείνα που ελήφθησαν υπόψη για την επιβολή των προσωρινών μέτρων. Περαιτέρω, κατά την παράγραφο 4, μετά την κοινοποίηση των σχετικών με τα οριστικά μέτρα στοιχείων, η Επιτροπή οφείλει να παράσχει στους ενδιαφερόμενους συμπληρωματικά στοιχεία είτε σε περίπτωση που δεν είναι σε θέση να

αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο είτε σε περίπτωση μεταγενέστερης εκδόσεως αποφάσεως στηριζόμενης σε διαφορετικά περιστατικά ή εκτιμήσεις.

- 102 Ωστόσο, από το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η εν λόγω γνωστοποίηση αναλυτικών στοιχείων στους ενδιαφερόμενους προϋποθέτει, όσον αφορά τη γνωστοποίηση των σχετικών με τα προσωρινά μέτρα στοιχείων, την εκ μέρους τους υποβολή γραπτής αιτήσεως αμέσως μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων και, όσον αφορά τη γνωστοποίηση των σχετικών με τα οριστικά μέτρα στοιχείων, την υποβολή τέτοιας αιτήσεως το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της επιβολής των εν λόγω προσωρινών μέτρων.
- 103 Δεύτερον, το άρθρο 19 του βασικού κανονισμού, το οποίο έχει περιεχόμενο αντίστοιχο με αυτό του άρθρου 6.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, ορίζει το πλαίσιο εντός του οποίου οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να σέβονται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που συλλέγουν κατά τις έρευνες αντιντάμπινγκ.
- 104 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει, καταρχήν, ότι, εφόσον συντρέχουν σοβαροί λόγοι, οι αρχές αντιμετωπίζουν ως εμπιστευτική κάθε πληροφορία που έχει τέτοιο χαρακτήρα. Κατά το άρθρο αυτό, διακρίνονται δύο κατηγορίες εμπιστευτικών πληροφοριών. Αφενός, στη διάταξη αυτή γίνεται λόγος για πληροφορίες που έχουν εκ φύσεως τέτοιο χαρακτήρα, όπως είναι, π.χ., οι πληροφορίες των οποίων η γνωστοποίησή της θα προσπόριζε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή ή θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για το πρόσωπο που τις έχει προσκομίσει ή για το πρόσωπο από το οποίο προήλθαν. Αφετέρου, γίνεται λόγος για πληροφορίες οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως εμπιστευτικές από τους εμπλεκόμενους σε έρευνα αντιντάμπινγκ που τις έχουν προσκομίσει. Περαιτέρω, κατά την παράγραφο 5, πρώτη περίοδος, του άρθρου αυτού, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι αξιωματούχοι αυτών, οφείλουν να μην αποκαλύπτουν, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του προσώπου που τα έχει υποβάλει, στοιχεία υποβληθέντα κατ' εφαρμογήν του βασικού κανονισμού, των οποίων την εμπιστευτική μεταχείριση έχει ζητήσει το εν λόγω πρόσωπο. Επιπλέον, με τη δεύτερη περίοδο της παραγράφου αυτής επιβάλλεται μία ακόμη υποχρέωση μη δημοσιοποιήσεως, η οποία ισχύει για τις πληροφορίες που ανταλλάσσονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, για τις προβλεπόμενες από τον βασικό κανονισμό διαβουλεύσεις, καθώς και για τα εσωτερικά έγγραφα των θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών, εξαίρεση δε από την υποχρέωση αυτή επιτρέπεται μόνο σε περίπτωση που η δημοσιοποίησή τους προβλέπεται ρητώς από τον βασικό κανονισμό.
- 105 Τρίτον, ο βασικός κανονισμός περιέχει διατάξεις για τον συμβιβασμό μεταξύ των απαιτήσεων σχετικά με τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερόμενων με τις απαιτήσεις που σχετίζονται με την ανάγκη προστασίας των απορρήτων πληροφοριών. Αφενός, η πρόσβαση των ενδιαφερόμενων σε πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 7, και του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού περιορίζεται από τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών. Συγκεκριμένα, από το περιεχόμενο του άρθρου 6, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 98 ανωτέρω, προκύπτει ότι δεν επιτρέπεται η γνωστοποίηση σε άλλους ενδιαφερόμενους των εμπιστευτικών στοιχείων που έχει προσκομίσει ένας ενδιαφερόμενος. Επιπλέον, το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι τα σχετικά με τα οριστικά μέτρα στοιχεία γνωστοποιούνται «λαμβάνομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα». Αφετέρου, το άρθρο 19, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού περιέχει ορισμένες ρυθμίσεις όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών, προς προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερόμενων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διασφαλιστεί, κατά το δυνατόν, η κατάρτιση μη εμπιστευτικών περιλήψεων των εμπιστευτικών πληροφοριών, οι οποίες πρέπει να είναι αρκούντως αναλυτικές ώστε να είναι δυνατή η σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας των πληροφοριών που έχουν προσκομισθεί και να είναι τα θεσμικά όργανα σε θέση να δημοσιοποιούν πληροφορίες γενικού χαρακτήρα, ιδίως δε το αιτιολογικό στο οποίο στηρίζονται οι αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού.

- 106 Υπό το πρίσμα αυτών των αρχών και διατάξεων πρέπει να διαπιστωθεί, κατά την εξέταση των ως άνω αιτιάσεων, εάν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας έχουν θιγεί κατά τρόπο συγκεκριμένο.
- 107 Πρέπει να εξεταστούν, διαδοχικώς, η δεύτερη, η τρίτη και, κατόπιν, η πρώτη αιτίαση.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως

- 108 Προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι οι ηλεκτρονικές επιστολές που αντάλλαξαν ο παραγωγός της ανάλογης χώρας και η Επιτροπή σχετικά με την προετοιμασία της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο είναι χρήσιμες για τους ενδιαφερόμενους, προκειμένου αυτοί να προβάλουν την άποψή τους, και δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, η μη γνωστοποίηση των επιστολών αυτών, καθώς και, ενδεχομένως, άλλων σχετικών εγγράφων του μη εμπιστευτικού φακέλου της υποθέσεως που τέθηκε στη διάθεση των ενδιαφερόμενων συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Το Συμβούλιο θεωρεί την αιτίαση αυτή απορριπτέα.
- 109 Συναφώς, από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 98 ανωτέρω, προκύπτει ότι οι ενδιαφερόμενοι στο πλαίσιο διαδικασίας έρευνας αντιντάμπινγκ, όπως η προσφεύγουσα, μπορούν να διαμαρτυρηθούν για την απουσία εγγράφου από τον μη εμπιστευτικό φάκελο της έρευνας μόνον εφόσον πληρούνται σωρευτικά τέσσερις προϋποθέσεις. Πρώτον, το έγγραφο αυτό πρέπει να περιέχει πληροφορίες γνωστοποιηθείσες στην Επιτροπή από εμπλεκόμενο στην έρευνα, οι οποίες να έχουν χρησιμοποιηθεί κατά την έρευνα αυτή. Δεύτερον, το έγγραφο αυτό πρέπει να μην αποτελεί εσωτερικό έγγραφο των αρχών της Ένωσης και να μην είναι εμπιστευτικό. Τρίτον, οι περιλαμβανόμενες στο έγγραφο αυτό πληροφορίες πρέπει να είναι χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων του συγκεκριμένου ενδιαφερόμενου. Τέλος, τέταρτον, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να έχει υποβάλει έγγραφη αίτηση γνωστοποίησεως του εγγράφου αυτού.
- 110 Είναι, ωστόσο, πρόδηλον ότι πολλές από τις προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται εν προκειμένω.
- 111 Καταρχάς, όπως προκύπτει από το παράρτημα A.16, το οποίο περιέχει τις επίμαχες ηλεκτρονικές επιστολές, αυτές αφορούν μόνον τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε ο παραγωγός της ανάλογης χώρας προκειμένου να παράσχει τα ζητηθέντα από την Επιτροπή στοιχεία, ενόψει του καθορισμού της κανονικής αξίας και τις διευκρινίσεις που παρέθεσε η Επιτροπή προς αντιμετώπιση των δυσχερειών αυτών. Συνεπώς, οι επιστολές αυτές δεν περιέχουν πληροφορίες κοινοποιηθείσες από τον παραγωγό αυτόν στην Επιτροπή, οι οποίες να έχουν χρησιμοποιηθεί κατά την έρευνα.
- 112 Εξάλλου, προκειμένου να πείσει ότι οι επιστολές αυτές είναι σημαντικές για την υπεράσπιση των συμφερόντων της, η προσφεύγουσα προβάλλει μόνον ότι αυτές αφορούν στοιχεία και πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Όπως, όμως, προαναφέρθηκε στη σκέψη 111 ανωτέρω, οι επιστολές αυτές δεν περιέχουν τέτοιες πληροφορίες ή στοιχεία. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αναφέρει συγκεκριμένα ποιο στοιχείο των επιστολών αυτών θα ήταν χρήσιμο για την άμυνά της.
- 113 Τέλος, και σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ούτε αποδεικνύει ότι, κατά τη διαδικασία έρευνας, ζήτησε εγγράφως από την Επιτροπή να λάβει γνώση των επιστολών αυτών.
- 114 Κατά συνέπεια, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η άρνηση της Επιτροπής να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να λάβει γνώση του περιεχομένου των επιστολών αυτών δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ούτε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

Επί της τρίτης αιτιάσεως

- 115 Προς στήριξη της τρίτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έγκαιρη γνωστοποίηση της μεθόδου με την οποία καθορίστηκε η αγοραία αξία των προσαρμογών στον υπολογισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων προϊόντων ήταν κεφαλαιώδους σημασίας. Συγκεκριμένα, η μέθοδος αυτή διέφερε από αυτή που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, αποτελούσε νέα μέθοδο και αφορούσε την πλειονότητα των τύπων του προϊόντος που κατασκεύαζε η προσφεύγουσα. Επιπλέον, δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες και ο έγγραφος τύπος που απαιτείται για τη δημοσιοποίηση της πληροφορίας αυτής σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού. Τέλος, λόγω της εκπρόθεσμης γνωστοποίησης της πληροφορίας αυτής, η προσφεύγουσα στερήθηκε τη δυνατότητα να υποβάλει αναλυτικότερες παρατηρήσεις, οι οποίες θα έπειθαν πιθανώς τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να τροποποιήσουν τις διαπιστώσεις τους.
- 116 Το Συμβούλιο προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι τα επιχειρήματα αυτά είναι απορριπτέα.
- 117 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, η προσφεύγουσα δεν διαμαρτύρεται, όπως πράττει στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, για τη μη γνωστοποίηση σε αυτήν των σχετικών με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας πληροφοριών, αλλά για τη μη γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών εντός των προθεσμιών και με τον τύπο που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.
- 118 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 32 ανωτέρω, η Επιτροπή έκανε δεκτή, με το τελικό ενημερωτικό έγγραφο, την παρατήρηση της προσφεύγουσας ότι το περιθώριο ντάμπινγκ έπρεπε να καθοριστεί βάσει του συνόλου των εξαγωγών και όχι μόνο βάσει των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος που αντιστοιχούν στους τύπους του ομοειδούς προϊόντος που πωλεί ο παραγωγός της ανάλογης χώρας στην εγχώρια αγορά. Διευκρίνισε, συναφώς, ότι, όσον αφορά τους μη αντίστοιχους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος, η κανονική αξία είχε προσαρμοστεί βάσει της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 119 Αντιθέτως, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε, με το έγγραφο αυτό, τον τρόπο με τον οποίον είχε προσδιορίσει την αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει μόνον ότι το ύψος της προσαρμογής που διενεργείται λόγω διαφορών στα φυσικά χαρακτηριστικά αντιστοιχεί σε εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας της διαφοράς, χωρίς να διευκρινίζει τη μέθοδο με την οποία πρέπει να διενεργηθεί η εν λόγω εύλογη εκτίμηση. Επομένως, όπως τόνισε, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ανέφερε, στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο, ότι είχε προσαρμόσει την κανονική αξία σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, χωρίς να παραθέσει καμία διευκρίνιση όσον αφορά τη μέθοδο που χρησιμοποίησε, πλην της επισημάνσεως ότι προέβη στην προσαρμογή αυτή βάσει «εύλογης εκτιμήσεως».
- 120 Διαπιστώνεται ότι οι πληροφορίες αυτές δεν εμπόδισαν την προσφεύγουσα, κατ' αντίθεση προς ό,τι διατείνεται, να υποβάλει παρατηρήσεις χρήσιμες για την άμυνά της, πλην όμως περιόρισαν το περιεχόμενο και τη σαφήνεια των παρατηρήσεων αυτών. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να γνωρίζει, βάσει των πληροφοριών αυτών, ποια αγορά και ποιες τιμές έλαβε υπόψη της η Επιτροπή για τον καθορισμό της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ των μη αντίστοιχων τύπων του προϊόντος και των τύπων του προϊόντος για τους οποίους υπήρχαν απολύτως αντίστοιχοι τύποι προϊόντος που πωλούνταν από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας στην εγχώρια αγορά. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα με την προσφυγή της, οι μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος αντιπροσώπευαν το 83 % του συνόλου των πωλούμενων προς εξαγωγή τύπων προϊόντος που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Είναι αληθές ότι, με το υπόμνημα αντικρούσεως, το Συμβούλιο υποστήριξε, χωρίς να προβληθεί αντίρρηση, ότι οι μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος αντιπροσώπευαν «μόνο» στο 40 % του συνόλου των

εν λόγω εξαγωγικών πωλήσεων. Εν πάση περιπτώσει, πρόκειται για σημαντικό μέρος των συναλλαγών που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η επιλογή της αγοράς και των τιμών αναφοράς βάσει των οποίων προσδιορίστηκε η αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ των εν λόγω τύπων του προϊόντος και των λοιπών τύπων έχει ιδιαίτερη σημασία για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και, συνεπώς, του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας.

- 121 Όπως, όμως, προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τη μέθοδο προσδιορισμού της αγοραίας αξίας, για την προσαρμογή της κανονικής αξίας των μη αντιστοιχών προϊόντων λόγω διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, μόλις κατά την ακρόαση της 26ης Μαρτίου 2013. Όπως προκύπτει από το έγγραφο της προσφεύγουσας με ημερομηνία 27 Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω), η Επιτροπή διευκρίνισε, κατά την εν λόγω ακρόαση, ότι η αγοραία αξία στο πλαίσιο της εν λόγω προσαρμογής είχε καθοριστεί βάσει των τιμών των εξαγωγών προς την Ένωση, τις οποίες είχε ορίσει η προσφεύγουσα για τους μη αντιστοιχούς τύπους του υπό εξέταση προϊόντος. Ειδικότερα, όπως επισήμανε η προσφεύγουσα, οι διευκρινίσεις αυτές δόθηκαν μία ημέρα μετά τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας που είχε τάξει η Επιτροπή στους ενδιαφερόμενους για να υποβάλουν τις έγγραφες παρατηρήσεις τους επί του τελικού ενημερωτικού εγγράφου.
- 122 Ωστόσο, όπως προκύπτει από το ίδιο αυτό έγγραφο της 27ης Μαρτίου 2013, η καθυστέρηση με την οποία η Επιτροπή παρέθεσε τη διευκρίνιση αυτή σχετικά με τον καθορισμό της αγοραίας αξίας στο πλαίσιο της προαναφερθείσας προσαρμογής δεν εμπόδισε τη μεν προσφεύγουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος αυτού, τη δε Επιτροπή να τις λάβει υπόψη της στο πλαίσιο της σχετικής με τον οριστικό κανονισμό προτάσεώς της.
- 123 Συγκεκριμένα, αφενός, κατά την ακρόαση της 26ης Μαρτίου 2013 και με το έγγραφο της 27ης Μαρτίου 2013, η προσφεύγουσα προέβαλε ότι η επιλεγείσα από την Επιτροπή μέθοδος στηριζόταν στη μη εύλογη και επαληθεύσιμη παραδοχή ότι η αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών αποτυπωνόταν στις εξαγωγικές τιμές. Κατά την προσφεύγουσα, η θέση αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η συγκεκριμένη προσέγγιση είχε ως αποτέλεσμα τον υπολογισμό περιθωρίου ντάμπινγκ σε ύψος αντίστοιχο προς αυτό που θα υπολογιζόταν βάσει μόνον των αντιστοιχών τύπων προϊόντος. Εξάλλου, η προσφεύγουσα πρότεινε εναλλακτική μέθοδο, η οποία συνίστατο στον περιορισμό του αριθμού των μη αντιστοιχών τύπων προϊόντος, διά της συνεκτιμήσεως λιγότερων ψηφίων από τους αριθμούς ελέγχου προϊόντων, οι οποίοι καθιστούν δυνατή την ταυτοποίησή τους. Συγκεκριμένα, έπρεπε να ληφθούν υπόψη μόνον τα τέσσερα πρώτα ψηφία των αριθμών αυτών, τα οποία αφορούσαν τη μορφή του εξαρτήματος, καθώς και το ένατο ψηφίο, το οποίο αφορούσε την επιφάνειά του. Όσον αφορά τα εξαρτήματα με μαύρη επιφάνεια, η προσφεύγουσα πρότεινε να ληφθεί υπόψη η κανονική αξία των πανομοιότυπων ή όμοιων εξαρτημάτων με γαλβανισμένη επιφάνεια, μειωμένη κατά 15%, σύμφωνα με τις υποδείξεις του παραγωγού της ανάλογης χώρας. Όσον αφορά τους υπόλοιπους μη αντιστοιχούς τύπους του προϊόντος, η Επιτροπή έπρεπε, κατά την προσφεύγουσα, να χρησιμοποιήσει τη μέση κανονική αξία όλων των συγκρίσιμων τύπων του προϊόντος, χωρίς να διενεργήσει προσαρμογή βάσει των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών.
- 124 Αφετέρου, αντιθέτως προς ό,τι υπονοεί η προσφεύγουσα, οι παρατηρήσεις αυτές υποβλήθηκαν εγκαίρως, οπότε η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της επαρκή χρόνο ώστε να τις λάβει υπόψη της. Συγκεκριμένα, όπως η ίδια η προσφεύγουσα αναφέρει στο δικόγραφο της προσφυγής, η πρόταση τελικού κανονισμού της Επιτροπής υποβλήθηκε στο Συμβούλιο στις 15 Απριλίου 2013, οπότε ο χρόνος που είχε η Επιτροπή στη διάθεσή της για να εξετάσει τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας δεν περιόριζε υπέρμετρα το περιθώριο εκτιμήσεως του εν λόγω θεσμικού οργάνου. Συναφώς, ο βασικός κανονισμός και, ειδικότερα, το άρθρο 15 αυτού, σχετικά με τις διαβουλεύσεις που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, δεν περιέχει καμία διάταξη που να ορίζει συγκεκριμένη προθεσμία για την πραγματοποίηση των εν λόγω διαβουλεύσεων πριν την υποβολή προτάσεως οριστικού κανονισμού στο Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, το εν λόγω άρθρο 15 επιτάσσει μόνο

να διενεργούνται οι διαβουλεύσεις αυτές εντός χρονικού πλαισίου το οποίο να επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει ο βασικός κανονισμός. Επιπλέον, από το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού προκύπτει ρητώς ότι, μετά την κοινοποίηση του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή ή το Συμβούλιο έχουν την ευχέρεια να εκδώσουν απόφαση στηριζόμενη σε περιστατικά και εκτιμήσεις που διαφέρουν από τα αναφερόμενα στο έγγραφο αυτό.

125 Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, η γνωστοποίηση των σχετικών με το έγγραφο αυτό πληροφοριών πρέπει να διενεργείται εγγράφως και τουλάχιστον εντός μηνός πριν την υποβολή της προτάσεως οριστικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, καταρχάς, όσον αφορά την απάντηση της Επιτροπής σε αίτηση της προσφεύγουσας για παροχή διευκρινίσεων σχετικά με τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να απαντήσει εγγράφως. Ειδικότερα, η υποχρέωση που επιβάλλεται από το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αφορά μόνον το ίδιο το τελικό ενημερωτικό έγγραφο, το οποίο κοινοποιείται σε όλους τους ενδιαφερόμενους. Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι η απάντηση αυτή δόθηκε προφορικά και όχι εγγράφως δεν ασκεί επιρροή, διότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 123 ανωτέρω, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει εγκαίρως τις παρατηρήσεις της. Ομοίως, η προθεσμία του ενός μηνός πριν την υποβολή προτάσεως τελικής αποφάσεως αφορά, κατά την ίδια διάταξη, μόνον το τελικό ενημερωτικό έγγραφο και δεν αμφισβητείται ότι η προθεσμία αυτή έχει τηρηθεί. Αντιθέτως, η εν λόγω προθεσμία εξ ορισμού δεν αφορά την παροχή διευκρινίσεως σε απάντηση αιτήσεως παροχής διευκρινίσεων την οποία έχει υποβάλει ενδιαφερόμενος σχετικά με το περιεχόμενο του τελικού ενημερωτικού εγγράφου.

126 Επίσης, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, προκύπτει σαφώς ότι οι παρατηρήσεις της δεν ελήφθησαν υπόψη. Τονίζεται, συναφώς, ότι, όπως εμμέσως παραδέχεται η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως, με το επιχείρημα αυτό δεν επιδιώκει να προβάλει ελλιπή αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού, αλλά να δείξει ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε ή δεν έλαβε υπόψη της τις παρατηρήσεις της. Πάντως, κατά τη νομολογία, η ενδεχόμενη παράλειψη συνεκτιμήσεως των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας ή του δικαιώματός της ακροάσεως. Συγκεκριμένα, ο σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών συνεπάγεται υποχρέωση των οργάνων της Ένωσης να παρέχουν στους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν απρόσκοπτα την άποψή τους, όχι όμως και την υποχρέωσή τους να συμφωνήσουν με την άποψη αυτή. Για να είναι απρόσκοπτη η διατύπωση της απόψεως των ενδιαφερόμενων, αρκεί να τους έχει δοθεί η δυνατότητα να διατυπώσουν έγκαιρα την άποψή τους, ώστε τα όργανα της Ένωσης να μπορούν να λάβουν γνώση και να εκτιμήσουν, με όλη την απαιτούμενη προσοχή, τη λυσιτέλειά της για το περιεχόμενο της πράξης που πρόκειται να εκδοθεί [βλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2014, *Crown Equipment (Suzhou)* και *Crown Gabelstapler* κατά Συμβουλίου, T-643/11, Συλλογή (Αποσπάσματα), EU:T:2014:1076, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Σε κάθε περίπτωση, όπως επισημαίνει το Συμβούλιο, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν ήταν υποχρεωμένο να απαντήσει, με τον κανονισμό περί επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ, σε όλα τα επιχειρήματα που είχαν προβάλει οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διαδικασία έρευνας, η δε έλλειψη απαντήσεως δεν αποδεικνύει αυτομάτως παράλειψη εξετάσεως των επιχειρημάτων αυτών. Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι δεν απαιτείται η αιτιολογία του κανονισμού αντιντάμπινγκ να εξειδικεύει τα, ενίοτε πολυάριθμα και περίπλοκα, πραγματικά και νομικά στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενό του, τα δε θεσμικά όργανα δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι. Αντιθέτως, αρκεί ο συντάκτης της πράξεως να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία του προσβαλλόμενου κανονισμού (αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, *Whirlpool Europe* κατά Συμβουλίου, T-314/06, Συλλογή, EU:T:2010:390, σκέψη 114, και της 20ής Μαΐου 2015, *Yuanping Changyuan Chemicals* κατά Συμβουλίου, T-310/12, EU:T:2015:295, σκέψη 172).

127 Συνεπώς, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η τρίτη αιτίαση είναι απορριπτέα.

Επί της πρώτης αιτιάσεως

- 128 Προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί συγκαταλέγονται στα ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Δεδομένου ότι, όπως υποστηρίζει, οι υπολογισμοί αυτοί έπαυσαν να αποτελούν εμπιστευτικές πληροφορίες, κατά την έννοια της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού, κατόπιν της συγκαταθέσεως του παραγωγού της ανάλογης χώρας να δημοσιοποιηθούν τα στοιχεία στους οποίους στηρίζονται οι υπολογισμοί αυτοί, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή όφειλε, μετά το χρονικό σημείο αυτό, να τους γνωστοποιήσει σε αυτήν. Η υποχρέωση αυτή επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι, λόγω της αρνήσεως των θεσμικών οργάνων, δεν μπόρεσε να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας και, συγκεκριμένα, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των υπολογισμών αυτών, ούτως ώστε να διαφοροποιηθεί η έκβαση της διαδικασίας Τέλος, τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η γνωστοποίηση των υπολογισμών αυτών δεν θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, διότι, λόγω της συγκαταθέσεως του παραγωγού της ανάλογης χώρας που αφορούσε ειδικά αυτήν, η περίπτωση της διέφερε εξ αντικειμένου από αυτή των λοιπών παραγωγών-εξαγωγέων.
- 129 Πρώτον, για να κριθεί εάν συντρέχει παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, λόγω της αρνήσεως των θεσμικών οργάνων να γνωστοποιήσουν στην προσφεύγουσα τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, πρέπει να προσδιοριστεί επακριβώς η φύση των πληροφοριών τις οποίες έπρεπε, όπως υποστηρίζει, να της γνωστοποιήσουν τα θεσμικά όργανα και τις οποίες η ίδια προσδιορίζει με τη φράση «σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί».
- 130 Συναφώς, όπως συνάγεται από τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί του προσωρινού ενημερωτικού εγγράφου, με ημερομηνία 17 Δεκεμβρίου 2012 (βλ. σκέψεις 16 και 29 ανωτέρω), και όπως επιβεβαίωσε το Συμβούλιο με την απάντησή του σε έγγραφη ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η κανονική αξία για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας είχε αρχικώς υπολογιστεί, με τον προσωρινό κανονισμό, βάσει της κατασκευασμένης αξίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, όπως συνάγεται από την αιτιολογική σκέψη 55 του προσωρινού κανονισμού και επιβεβαιώνεται από το Συμβούλιο, οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν είχαν θεωρηθεί αρκούντως αντιπροσωπευτικές των εξαγωγικών πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος που είχε πραγματοποιήσει η προσφεύγουσα. Από την αιτιολογική σκέψη 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, κατόπιν των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας, το Συμβούλιο δέχθηκε, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, να λάβει υπόψη του, για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας, ενόψει του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, τις εγχώριες πωλήσεις που είχε πραγματοποιήσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων.
- 131 Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 56 και 68 του προσωρινού κανονισμού (βλ. σκέψεις 17 και 23 ανωτέρω), η Επιτροπή αρχικώς έλαβε υπόψη της, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, μόνον τους πωλούμενους από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας τύπους του ομοειδούς προϊόντος οι οποίοι ήταν ευθέως συγκρίσιμοι προς τους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος που εξήγαγε η προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, το περιθώριο ντάμπινγκ της προσφεύγουσας υπολογίστηκε βάσει συγκρίσεως της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής η οποία αφορούσε μόνον τους συγκεκριμένους τύπους του ομοειδούς προϊόντος και τους αντίστοιχους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος ήτοι, όπως προκύπτει από ηλεκτρονική επιστολή της Επιτροπής με ημερομηνία 26 Νοεμβρίου 2012, 369 τύπους προϊόντος. Οι συγκεκριμένοι τύποι προϊόντος αντιστοιχούσαν, περίπου, στο 20 % των εξαγόμενων από την προσφεύγουσα τύπων, οι οποίοι ανέρχονταν σε 1 645, όπως ανέφερε η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις της επί του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, χωρίς ο αριθμός αυτός να αμφισβητηθεί (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω). Συναφώς, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα με το τελικό ενημερωτικό έγγραφο της 15ης Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 32 ανωτέρω), το εν λόγω θεσμικό όργανο, μετά τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, δέχθηκε, με την πρότασή του για την επιβολή οριστικών μέτρων, να καθορίσει το περιθώριο

ντάμπινγκ συνεκτιμώντας το σύνολο των εξαγωγικών πωλήσεων της, κατόπιν προσαρμογής της κανονικής αξίας όσον αφορά τους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος που δεν αντιστοιχούσαν σε κάποιον από τους πωλούμενους από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας τύπους. Όπως προκύπτει από αιτιολογική σκέψη 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ. σκέψη 46 ανωτέρω), η μεταβολή αυτή όσον αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ επιβεβαιώθηκε με τον εν λόγω κανονισμό. Επομένως, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 20 του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ. σκέψη 48 ανωτέρω), αυτή είναι η βάση επί της οποίας διενεργήθηκε η σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας εκάστου τύπου του ομοειδούς προϊόντος με τη μέση σταθμισμένη αξία του αντίστοιχου τύπου του υπό εξέταση προϊόντος, κατ' εφαρμογήν της πρώτης μεθόδου που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.

- 132 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 130 και 131 ανωτέρω, ο υπολογισμός της κανονικής αξίας για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας στηρίζεται, ουσιαστικά, στο σύνολο των αξιών των 1 645 ως άνω τύπων προϊόντος και κάθε μία από τις αξίες αυτές αντιστοιχεί στη μέση σταθμισμένη αξία των πωλήσεων συγκεκριμένου τύπου του ομοειδούς προϊόντος που έχει πραγματοποιήσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που διενεργήθηκε, στο 80 % περίπου των αξιών αυτών, κυρίως για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές των φυσικών χαρακτηριστικών των μη αντίστοιχων τύπων του υπό εξέταση προϊόντος.
- 133 Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 27 ανωτέρω, η Επιτροπή διευκρίνισε, με το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο, ότι στην έρευνα συνεργάστηκε ένας μόνον παραγωγός από την ανάλογη χώρα, με συνέπεια οι προερχόμενες από τη χώρα αυτή πληροφορίες να μην είναι δυνατόν να γνωστοποιηθούν «σε επίπεδο [αριθμών ελέγχου του προϊόντος]». Από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι οι αριθμοί ελέγχου του προϊόντος είναι αλφαριθμητικοί κωδικοί που αντιστοιχούν σε κάθε τύπο συγκεκριμένου προϊόντος. Επομένως, η αναφορά αυτή της Επιτροπής έχει την έννοια ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο απέκρυψε όλες τις αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με καθέναν από τους τύπους προϊόντος που πωλούσε ο παραγωγός της ανάλογης χώρας. Επιπλέον, στο ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε απαλείψει από τα συνημμένα στο προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο ηλεκτρονικά αρχεία, για λόγους εμπιστευτικότητας, τα στοιχεία που στηρίζονταν στις πληροφορίες τις οποίες είχε προσκομίσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας. Συγκεκριμένα, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι οι πίνακες σχετικά με το κόστος παραγωγής των εγχώριων πωλήσεων (2.2 DM COP), τις εγχώριες πωλήσεις (2.4 DMSALES) καθώς και τους υπολογισμούς των πωλήσεων στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και της κανονικής αξίας (2.5 OCOT και NV) δεν περιέχουν κανένα στοιχείο. Το ίδιο συμβαίνει και στις στήλες με την κανονική αξία, καθώς και στις στήλες σχετικά με το ύψος και το περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε τύπο προϊόντος του πίνακα στον οποίον παρατίθεται συνοπτικά ο υπολογισμός του ντάμπινγκ (2.1). Αντιθέτως, κανένα στοιχείο δεν έχει απαλειφθεί από τις στήλες του τελευταίου αυτού πίνακα σχετικά με τις εξαγωγικές πωλήσεις της προσφεύγουσας προς την Ένωση, καθώς και από τον σχετικό με τις πωλήσεις αυτές πίνακα (2.7 EUSALES) και από τον πίνακα με τους υπολογισμούς της τιμής των εξαγωγών αυτών ανά τύπο προϊόντος (2.8). Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 34 ανωτέρω, η Επιτροπή απάλειψε τις ίδιες ομάδες στοιχείων τόσο από το τελικό ενημερωτικό έγγραφο όσο και από το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο. Εξάλλου, από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή γνωστοποίησε ορισμένα από τα στοιχεία αυτά στην προσφεύγουσα, όταν, σε απάντηση των αιτήσεων της τελευταίας, παρέσχε διευκρινίσεις συμπληρωματικές των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο και στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο.
- 134 Συνεπώς, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί που διενεργήθηκαν για κάθε τύπο του ομοειδούς προϊόντος, καθώς και οι αξίες για τις οποίες έγινε λόγος στη σκέψη 132 ανωτέρω, οι οποίες αντιστοιχούν στα αποτελέσματα των υπολογισμών αυτών, δεν γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα. Όπως ρητώς προκύπτει από την προσφυγή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, ότι η μη γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αναφέρεται, συναφώς, στα στοιχεία που απαλείφθηκαν από τους πίνακες του τελικού ενημερωτικού εγγράφου σχετικά με τους υπολογισμούς των πωλήσεων στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και της κανονικής αξίας

- (2.5 OCOT και NV), για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 133 ανωτέρω. Κατά την προσφεύγουσα, τα στοιχεία αυτά έπρεπε να της γνωστοποιηθούν, εφόσον ο παραγωγός της ανάλογης χώρας συγκατατέθηκε στη δημοσιοποίηση των στοιχείων βάσει των οποίων διενήργησε η Επιτροπή τους προαναφερθέντες υπολογισμούς.
- 135 Βεβαίως, όπως προαναφέρθηκε στις σκέψεις 36 και 39 ανωτέρω, η προσφεύγουσα παραπονήθηκε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας, και για τη μη γνωστοποίηση άλλων εγγράφων και πληροφοριών σχετικών με τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Ωστόσο, στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα δεν αναφέρθηκε σε αυτά, περιοριζόμενη στο ζήτημα τη μη γνωστοποίησης των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, και συγκεκριμένα των αναλυτικών στοιχείων των υπολογισμών αυτών ανά τύπο προϊόντος, καθώς και του αποτελέσματός τους.
- 136 Δεύτερον, πρέπει, στο στάδιο αυτό, να επισημανθεί ότι τα θεσμικά όργανα δεν αμφισβητούν τη θέση της προσφεύγουσας ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί για τους οποίους γίνεται λόγος στη σκέψη 135 ανωτέρω αποτελούν ουσιώδεις εκτιμήσεις κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Κατά τα λοιπά, όπως παραδέχθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, τα θεσμικά όργανα θα γνωστοποιούσαν στην προσφεύγουσα τους αναλυτικούς υπολογισμούς της κανονικής αξίας, εάν αυτοί είχαν διενεργηθεί βάσει των εγχώριων πωλήσεων του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα και δεν είχαν, ως εκ τούτου, εμπιστευτικό χαρακτήρα γι' αυτόν. Ομοίως, όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 133 ανωτέρω, μολονότι η Επιτροπή απέκρυψε από την προσφεύγουσα τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς ανά τύπο προϊόντος για λόγους εμπιστευτικότητας, εντούτοις της γνωστοποίησε τους αντίστοιχους υπολογισμούς των εξαγωγικών τιμών.
- 137 Τρίτον, πρέπει να υπομνηστούν οι συγκεκριμένοι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση γνωστοποίησης των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών.
- 138 Συναφώς, από την ηλεκτρονική επιστολή της προσφεύγουσας με ημερομηνία 19 Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω) προκύπτει ότι η Επιτροπή απάντησε καταρχάς στον παραγωγό της ανάλογης χώρας ότι, κατά την άποψή της, η εμπιστευτικότητα των στοιχείων που ο παραγωγός αυτός είχε προσκομίσει δεν μπορούσε να αρθεί επιλεκτικά, για ορισμένους μόνον από τους ενδιαφερόμενους. Το περιεχόμενο των εκφράσεων αυτών δεν αμφισβητήθηκε από τα θεσμικά όργανα. Στην ίδια επιστολή, η προσφεύγουσα επανέλαβε το αίτημά της, απαντώντας στην αιτιολογία που παρέθεσε η Επιτροπή έναντι του παραγωγού της ανάλογης χώρας και προβάλλοντας συναφώς δύο επιχειρήματα. Κατά το πρώτο επιχείρημα, οι υπολογισμοί του περιθωρίου ντάμπινγκ και, συνεπώς, τα σχετικά με την κανονική αξία στοιχεία αφορούσαν ειδικά τη συγκεκριμένη επιχείρηση. Κατά το δεύτερο, ο βασικός κανονισμός δεν προέβλεπε ότι η ειδική συγκατάθεση του προσώπου που παρέσχε τις εμπιστευτικές πληροφορίες δεν μπορεί να αφορά έναν μόνον ενδιαφερόμενο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, θεωρώντας ότι διακυβεύονται τα δικαιώματά της άμυνας, ζήτησε από τον σύμβουλο ακροάσεων να αποφανθεί επί της συγκεκριμένης διαφωνίας. Στις 21 Μαρτίου 2013, τόσο ο επικεφαλής του τμήματος ερευνών αντιντάμπινγκ της Επιτροπής όσο και, κατόπιν, ο σύμβουλος ακροάσεων διατύπωσαν αμφότεροι την άποψή τους επί της εν λόγω επιστολής κατά τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 38 ανωτέρω. Από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέφρασε απόψεις διαφορετικές από τις προεκτεθείσες σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας έρευνας.
- 139 Κατά συνέπεια, ο μόνος λόγος που επικαλέστηκε η Επιτροπή για να απορρίψει την αίτηση γνωστοποίησης των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών στηρίζεται στην ανάγκη τηρήσεως της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων έναντι των λοιπών, πέραν της προσφεύγουσας, Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεώρησε, αφενός, ότι ο παραγωγός της ανάλογης χώρας δεν μπορούσε να άρει, ως προς συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο, την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που είχε προσκομίσει και, αφετέρου, ότι η ίδια δεν μπορούσε να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες αυτές μόνον στην προσφεύγουσα, αποκλείοντας τους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι πληροφορίες αυτές αφορούσαν τόσο τους τελευταίους όσο και την προσφεύγουσα, καθώς είχαν

χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας βάσει της οποίας υπολογίστηκε το περιθώριο ντάμπινγκ για καθέναν από τους τρεις αυτούς παραγωγούς χωριστά. Συνεπώς, η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι πληροφορίες αυτές δεν αφορούσαν ειδικά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σχετικά με το περιθώριο ντάμπινγκ της προσφεύγουσας και ότι, ως εκ τούτου, δεν δικαιολογούνταν η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών μόνο σε αυτήν.

- 140 Ωστόσο, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τα θεσμικά όργανα προέβαλαν επιχειρήματα τα οποία εν μέρει σχετίζονται με άλλους λόγους, πέραν εκείνων που παρατίθενται στη σκέψη 139 ανωτέρω.
- 141 Συγκεκριμένα, κατά την έγγραφη διαδικασία, το Συμβούλιο προέβαλε, κατ' ουσίαν, δύο άλλους λόγους που, κατά την κρίση του, δικαιολογούν την άρνηση αυτή.
- 142 Αφενός, το Συμβούλιο προέβαλε ότι η συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας ισχύει μόνο για τις πληροφορίες που είχε αυτός γνωστοποιήσει στην Επιτροπή και όχι για τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, οι οποίοι αποτελούν εσωτερικό έγγραφο της Επιτροπής.
- 143 Αφετέρου, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί είχαν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ο δε χαρακτηρισμός αυτός δεν εξαρτάται από την υποβολή αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού και δεν μπορεί να μεταβληθεί επειδή ο παραγωγός της ανάλογης χώρας έχει δώσει συναφώς την συγκατάθεσή του. Επομένως, παρά τη συγκατάθεση αυτή, η Επιτροπή ήταν σε κάθε περίπτωση υποχρεωμένη να απορρίψει την αίτηση της προσφεύγουσας για δημοσιοποίηση των υπολογισμών αυτών. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή διευκρίνισαν και συμπλήρωσαν την επιχειρηματολογία που είχε εγγράφως αναπτύξει το Συμβούλιο, προς απόδειξη του βασίμου του λόγου αυτού. Ειδικότερα, τα θεσμικά όργανα υποστήριξαν, κατ' ουσίαν, ότι τα στοιχεία του παραγωγού της ανάλογης χώρας στα οποία στηρίχθηκαν οι υπολογισμοί αυτοί εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο που καλύπτει τον εν λόγω παραγωγό. Επομένως, κατά τα θεσμικά όργανα, η δημοσιοποίηση των στοιχείων αυτών, αφενός, θα έπληττε τα συμφέροντα των ανταγωνιστών της προσφεύγουσας στην εξεταζόμενη αγορά και, αφετέρου, θα νόθευε τον ανταγωνισμό στην αγορά αυτή. Επιπλέον, στο πλαίσιο της μεθόδου της ανάλογης χώρας, ο συνακόλουθος περιορισμός των πληροφοριών που θα γνωστοποιούνται στους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς αποτελεί εύλογη συνέπεια της απορρίψεως της σχετικής με το ΚΟΑ αιτήσεώς τους, πράγμα απαραίτητο, άλλωστε, για τη διασφάλιση οικειοθελούς συνεργασίας των παραγωγών των ανάλογων χωρών. Τέλος, τα θεσμικά όργανα ανέφεραν ότι, όταν η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας για γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, αγνοούσε το ακριβές περιεχόμενο των πληροφοριών που ο παραγωγός της ανάλογης χώρας είχε γνωστοποιήσει σε αυτή.
- 144 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών μεταξύ 18ης και 21ης Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψεις 35 έως 38, καθώς και 138 ανωτέρω), η Επιτροπή δεν στήριξε την άρνηση γνωστοποιήσεως στην προσφεύγουσα των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών στους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 142 και 143 ανωτέρω, αλλά στον λόγο που παρατίθεται στη σκέψη 139 ανωτέρω.
- 145 Κατά τα λοιπά, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τον λόγο σύμφωνα με τον οποίον, σε αντίθεση με τις πληροφορίες που προέρχονται από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας, οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί αποτελούν εσωτερικά έγγραφα, τα θεσμικά όργανα παραδέχθηκαν ρητώς, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε τον λόγο αυτόν κατά τη διαδικασία έρευνας προς προστασία της εμπιστευτικότητας των υπολογισμών αυτών.
- 146 Είναι αληθές ότι, όσον αφορά τον λόγο κατά τον οποίον οι εν λόγω υπολογισμοί είχαν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα, τα θεσμικά όργανα προέβαλαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, αντιθέτως, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον η Επιτροπή απάλειψε τους υπολογισμούς αυτούς από το τελικό ενημερωτικό έγγραφο. Συναφώς, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 133 ανωτέρω, η Επιτροπή

δικαιολόγησε την απάλειψη των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών από το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο και από το τελικό ενημερωτικό έγγραφο, με το επιχείρημα ότι, επειδή κατά την έρευνα συνεργάστηκε ένας μόνον παραγωγός της ανάλογης χώρας, οι προερχόμενες από τη χώρα αυτή πληροφορίες δεν μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν ανά τύπο προϊόντος. Πάντως, από τη διατύπωση του συγκεκριμένου επιχειρήματος προκύπτει λογικά ότι η απάλειψη των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών από τα εν λόγω έγγραφα αποσκοπούσε στο να μην είναι δυνατή η συναγωγή των προερχόμενων από τον συνεργασθέντα παραγωγό της ανάλογης χώρας στοιχείων, στα οποία είχαν στηριχθεί οι εν λόγω υπολογισμοί και τα οποία καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο του παραγωγού αυτού. Επομένως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι, κατά τον χρόνο κοινοποίησεως του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή απάλειψε από το εν λόγω έγγραφο τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς βασιζόμενη στον λόγο αυτόν.

- 147 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών μεταξύ 18ης και 21ης Μαρτίου 2013, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε, ούτε καν επικουρικώς, τον λόγο αυτόν στις επιστολές της αυτές. Αντιθέτως, τόσο από τη διατύπωση όσο και από το πνεύμα των επιστολών αυτών (βλ. σκέψεις 35 έως 38, καθώς και 138 ανωτέρω), προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν σκόπευε πλέον να επικαλεστεί τον συγκεκριμένο λόγο προκειμένου να απορρίψει την αίτηση της προσφεύγουσας για δημοσιοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών.
- 148 Συναφώς, είναι αξιοσημείωτο ότι ο σύμβουλος ακροάσεων ανέφερε, στην ηλεκτρονική επιστολή του της 21ης Μαρτίου 2013, ότι «η μεταχείριση των ενδιαφερόμενων κατά τρόπο που να μη συνιστά δυσμενή διάκριση αποτελεί ουσιώδες στοιχείο» (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω).
- 149 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι, κατά τον χρόνο κοινοποίησεως του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, ήτοι στις 15 Μαρτίου 2013, ο παραγωγός της ανάλογης χώρας δεν είχε ακόμη δώσει τη συγκατάθεσή του για την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα στοιχεία που αυτός είχε προσκομίσει στην Επιτροπή. Συγκεκριμένα, όπως υπομνήστηκε με τη σκέψη 35 ανωτέρω, η συγκατάθεση αυτή δόθηκε στις 18 Μαρτίου 2013. Η Επιτροπή, πάντως, επικαλέστηκε για πρώτη φορά τον λόγο περί της ανάγκης τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μετά την επέλευση του συγκεκριμένου νέου περιστατικού. Από την αλληλουχία αυτή των πραγματικών περιστατικών συνάγεται ότι η Επιτροπή εκτίμησε, εμμέσως πλην σαφώς, ότι, λόγω της προαναφερθείσας συγκαταθέσεως, δεν μπορούσε πλέον να αντιτάξει στην προσφεύγουσα την ανάγκη προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου του παραγωγού της ανάλογης χώρας, λόγω της οποίας είχε απαλείψει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς από το προσωρινό και από το τελικό ενημερωτικό έγγραφο, αλλά μόνον την ανάγκη σεβασμού της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
- 150 Διαπιστώνεται, επομένως, ότι το Συμβούλιο, προβάλλοντας τους παρατιθέμενους στη σκέψη 141 ανωτέρω λόγους, ζητεί ουσιαστικά από το Γενικό Δικαστήριο να αντικαταστήσει με αυτούς τον λόγο που επικαλέστηκε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία έρευνας, προκειμένου να απορρίψει την αίτηση της προσφεύγουσας για γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών. Πάντως, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα πράξεως της Ένωσης πρέπει, καταρχήν, να εκτιμάται βάσει της διατάξεως που αποτελούσε τη νομική βάση της πράξεως αυτής και ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο εκδόσεώς της (βλ. απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-398/13 P, Συλλογή, EU:C:2015:535, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), οπότε το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να συμμορφωθεί προς την επιταγή αυτή (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2013, North Drilling κατά Συμβουλίου, T-552/12, EU:T:2013:590, σκέψη 25).
- 151 Κατά τα λοιπά, η προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας κατά τη διοικητική διαδικασία, για την οποία παραπονείται η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, μπορεί να επιφέρει ακύρωση του κανονισμού αντιντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η προσβολή αυτή δεν μπορεί να θεραπευθεί μόνο με την εξέταση, από τον δικαστή της Ένωσης, των λόγων που ενδεχομένως θεμελιώνουν την απόφαση που συνιστά την προβαλλόμενη προσβολή. Συγκεκριμένα, η εξέταση αυτή περιορίζεται στον δικαστικό έλεγχο των προβληθέντων ισχυρισμών και δεν μπορεί να υποκαταστήσει την πλήρη εξέταση της υποθέσεως στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, εξέταση η οποία στηρίζεται στην εκ μέρους

της αρμόδιας αρχής εκτίμηση των ιδιαίτερων περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως. Εξάλλου, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα έλαβε γνώση, για πρώτη φορά στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, των λόγων που επικαλέστηκαν τα θεσμικά όργανα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν σημαίνει ότι δύναται να περιέλθει στην κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν εάν της είχε δοθεί η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των λόγων αυτών κατά τη διαδικασία έρευνας (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Solvay κατά Επιτροπής, C-110/10 P, Συλλογή, EU:C:2011:687, σκέψη 51). Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται, σε κάθε περίπτωση, να διαπιστώσει, εν προκειμένω, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, λόγω της αρνήσεως να της γνωστοποιηθούν οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί, βάσει λόγων οι οποίοι δεν συγκαταλέγονται στην αιτιολογία της αρνήσεως αυτής.

- 152 Επομένως, για να διαπιστωθεί προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη του τα επιχειρήματα των θεσμικών οργάνων μόνον εφόσον αυτά στηρίζουν τον μόνο λόγο που επικαλέστηκε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία έρευνας. Αντιθέτως, όπως τονίστηκε με τη σκέψη 81 ανωτέρω, αποτελεί πάγια νομολογία ότι η διαπίστωση παρατυπίας σχετιζόμενης με τα δικαιώματα άμυνας μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού μόνον εάν δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο η διοικητική διαδικασία να κατέληξε, λόγω της παρατυπίας αυτής, σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Συνεπώς, εφόσον διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε βασίμως να επικαλεστεί, προς θεμελίωση της μη γνωστοποίησης των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών στην προσφεύγουσα, την ανάγκη τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, πρέπει, ενδεχομένως, να εξεταστεί εάν, τουλάχιστον, ήταν υποχρεωμένη να αρνηθεί τη γνωστοποίηση αυτή, επικαλούμενη κάποιον άλλον από τους λόγους που προέβαλε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, αποκλεισμένου έτσι του ενδεχομένου διαφορετικής εκβάσεως της διαδικασίας.
- 153 Τέταρτον, πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί εάν, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η ανάγκη τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως έναντι των λοιπών παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος μπορούσε να δικαιολογήσει την άρνηση γνωστοποίησης στην προσφεύγουσα των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών.
- 154 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 128 ανωτέρω, τόσο κατά τη διαδικασία έρευνας όσο και στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, η προσφεύγουσα προέβαλε, ειδικότερα, ότι, όσον αφορά τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, η περίπτωση της ήταν αντικειμενικά διαφορετική από αυτή των λοιπών παραγωγών-εξαγωγέων, λόγω της συγκαταθέσεως του παραγωγού της ανάλογης χώρας ειδικά ως προς αυτήν.
- 155 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι, έως ότου ο παραγωγός της ανάλογης χώρας επιτρέψει στην Επιτροπή, με το έγγραφο του της 18ης Μαρτίου 2013, να της γνωστοποιήσει τις πληροφορίες που αυτός είχε προσκομίσει στο εν λόγω θεσμικό όργανο, δεν ήταν δυνατόν να της γνωστοποιηθούν οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί. Ειδικότερα, δεν προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας ότι η προσφεύγουσα είχε ζητήσει τη γνωστοποίηση αυτή πριν το εν λόγω έγγραφο.
- 156 Όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 95 ανωτέρω, από τα άρθρα 19 και 20 του βασικού κανονισμού προκύπτει συνδυαστικά ότι τα θεσμικά όργανα οφείλουν να τηρούν την αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κατά το οποίο κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα σε δίκαιη εξέταση των υποθέσεών του από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2013, Ziegler κατά Επιτροπής, C-439/11 P, Συλλογή, EU:C:2013:513, σκέψη 155). Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως απαγορεύει, αφενός, τη διαφορετική αντιμετώπιση όμοιων καταστάσεων και, αφετέρου, την όμοια αντιμετώπιση διαφορετικών καταστάσεων, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, T-190/08, Συλλογή, EU:T:2011:618, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 157 Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να τηρούν την αρχή της ίσης μεταχείρισεως έναντι των ενδιαφερόμενων (βλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-537/08, EU:T:2013:428, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ειδικότερα, η γενική αυτή αρχή τυγχάνει εφαρμογής ειδικά στο πλαίσιο του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, το οποίο επιτάσσει να επιβάλλεται ο δασμός αντιντάμπινγκ στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση και χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από οποιαδήποτε πηγή.
- 158 Ωστόσο, από τη νομολογία προκύπτει ότι, εφόσον η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των εξαγωγών, όσον αφορά την είσπραξη των δασμών αντιντάμπινγκ, έχει νομοθετικό έρεισμα στον βασικό κανονισμό, συντρέχει αντικειμενικός λόγος διαφορετικής μεταχείρισεως, η οποία, ως εκ τούτου, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως [βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland) κατά Συμβουλίου, T-89/00, Συλλογή, EU:T:2002:213, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Εν γένει, η διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται εφόσον στηρίζεται σε αντικειμενικό και εύλογο κριτήριο, δηλαδή εφόσον σχετίζεται με τον νομίμως επιδιωκόμενο από την επίμαχη νομοθεσία σκοπό, η δε διαφορά αυτή είναι ανάλογη προς τον σκοπό που επιδιώκεται σχετικώς (βλ. απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Glatzel, C-356/12, Συλλογή, EU:C:2014:350, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 159 Συναφώς, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η άποψη που διατύπωσε η Επιτροπή, κατά την ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών μεταξύ 18ης και 21ης Μαρτίου 2013, ότι δεν είναι δυνατόν να αρθεί η εμπιστευτικότητα έναντι συγκεκριμένου ενδιαφερομένου, δεν έχει κανένα έρεισμα στις οικείες διατάξεις του βασικού κανονισμού.
- 160 Ειδικότερα, καταρχάς, από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν προκύπτει ότι η συγκατάθεση του προσώπου που παρέσχε τις πληροφορίες, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για τη δημοσιοποίηση κάθε πληροφορίας για την οποία το πρόσωπο αυτό έχει υποβάλει αίτηση εμπιστευτικής μεταχείρισεως, δεν μπορεί να δοθεί για έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους ενδιαφερόμενους.
- 161 Περαιτέρω, από τους λόγους εμπιστευτικής μεταχείρισεως που παρατίθενται ενδεικτικά στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η εκτίμηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα μιας παρεχόμενης στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ πληροφορίας συνεπάγεται τη συνεκτίμηση της καταστάσεως τόσο των προσώπων από τα οποία προήλθε η πληροφορία όσο και των ενδιαφερόμενων να αποκτήσουν πρόσβαση σε αυτή. Ειδικότερα, ένας από τους λόγους που παρατίθενται στην εν λόγω διάταξη, ήτοι το ενδεχόμενο η γνωστοποίηση να προσπορίσει σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή, συνεπάγεται την ανάγκη εκτιμήσεως της θέσεως που κατέχουν στην αγορά, αφενός, τα πρόσωπα τα οποία η γνωστοποίηση μπορεί να βλάψει και, αφετέρου, οι ενδιαφερόμενοι που ενδέχεται να αποκτήσουν πλεονέκτημα που στρεβλώνει τον ανταγωνισμό.
- 162 Για τον λόγο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως, όπως είναι, π.χ., ο περιορισμένος αριθμός των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην αγορά και το γεγονός ότι ο αιτών είχε άριστη γνώση της αγοράς, η Επιτροπή έπρεπε να αποφύγει τη γνωστοποίηση στοιχείων που θα παρείχαν στην εν λόγω επιχείρηση τη δυνατότητα να συναγάγει ευαίσθητες από εμπορικής απόψεως πληροφορίες, οι οποίες θα μπορούσαν να πλήξουν την επιχείρηση που είχε προσκομίσει τα στοιχεία αυτά (βλ., συναφώς, απόφαση Ajinomoto και NutraSweet κατά Συμβουλίου, σκέψη 94 ανωτέρω, EU:T:1997:209, σκέψη 86).
- 163 Βεβαίως, όπως προέβαλαν τα θεσμικά όργανα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι λόγοι που παρατίθενται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αποσκοπούν στην προστασία πληροφοριών που εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, έχουν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα

- και, καταρχήν, δεν δημοσιοποιούνται (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου, C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψη 112, και Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου, σκέψη 94 ανωτέρω, EU:T:2013:369, σκέψη 115).
- ¹⁶⁴ Ωστόσο, δεν προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ότι η προστασία τέτοιων πληροφοριών επιτάσσει τον εξ αρχής αποκλεισμό κάθε δυνατότητας δημοσιοποίησής τους και, συνεπώς, τη μη εκτίμηση της ιδιαίτερης καταστάσεως του ενδιαφερομένου που ζητεί πρόσβαση στην πληροφορία αυτή. Συγκεκριμένα, όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 94 ανωτέρω, από τη νομολογία προκύπτει ότι υποχρέωση των θεσμικών οργάνων να διασφαλίζουν την εμπιστευτική μεταχείριση πληροφορίας εμπίπτουσας στο επαγγελματικό απόρρητο δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια να στερούνται οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, και ιδίως οι εξαγωγείς, τις διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπει το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού ούτε να καθιστά άνευ ουσίας τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζονται από τις εν λόγω διατάξεις (βλ., συναφώς, αποφάσεις Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 94 ανωτέρω, EU:C:1985:119, σκέψη 29, και Zhejiang Harmonic Hardware Products κατά Συμβουλίου, σκέψη 94 ανωτέρω, EU:T:2011:639, σκέψη 59). Εξάλλου, στη σκέψη 105 ανωτέρω τονίστηκε ότι, κατά το γράμμα του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, τα σχετικά με τα οριστικά μέτρα στοιχεία γνωστοποιούνται «λαμβάνομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα». Επισημαίνεται ότι, βάσει της διατυπώσεως αυτής, η Επιτροπή διαθέτει, σε ορισμένο βαθμό, διακριτική ευχέρεια να αποφασίσει ποιος είναι ο πλέον πρόσφορος τρόπος για τον συμβιβασμό του δικαιώματος πληροφορήσεως των ενδιαφερόμενων και της εμπιστευτικότητας ορισμένων πληροφοριών.
- ¹⁶⁵ Η προτεινόμενη από τα θεσμικά όργανα ερμηνεία δεν έχει έρεισμα ούτε στη σχετική με την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου νομολογία. Από τη νομολογία αυτή προκύπτει, βεβαίως, ότι η προστασία του επαγγελματικού απορρήτου αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης (βλ. απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, Interseroh Scrap and Metals Trading, C-1/11, Συλλογή, EU:C:2012:194, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επιπλέον, κατά την ίδια νομολογία, η διατήρηση θεμιτού ανταγωνισμού αποτελεί σημαντικό δημόσιο συμφέρον, του οποίου η προστασία δικαιολογεί την άρνηση δημοσιοποίησεως πληροφοριών που εμπíπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2008, Varec, C-450/06, Συλλογή, EU:C:2008:91, σκέψη 51). Ωστόσο, από τις αρχές αυτές συνάγεται ότι μια διοικητική ή δικαστική αρχή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί τη δημοσιοποίηση πληροφοριών η οποία θα έπληττε τα συμφέροντα αυτά, ακόμη και αν τούτο θα σήμαινε ότι θεωρεί τα εν λόγω συμφέροντα υπέρτερα των δικαιωμάτων άμυνας των αιτούντων τη δημοσιοποίηση, αλλά δεν συνάγεται ότι η εν λόγω αρχή πρέπει, για τους λόγους αυτούς, να αρνείται υποχρεωτικά σε κάθε περίπτωση τη δημοσιοποίηση τέτοιων πληροφοριών. Αντιθέτως, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι, εφόσον τούτο απαιτείται λόγω της φύσεως της διαδικασίας, τα συμφέροντα που διαφυλάσσονται διά της ειδικής προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου πρέπει να σταθμίζονται με τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερόμενων στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτή (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση Varec, προπαρατεθείσα, EU:C:2008:91, σκέψεις 43 και 51). Όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 94 ανωτέρω, τούτο ισχύει για τις διαδικασίες έρευνας αντιντάμπινγκ, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, και συνεπάγεται ότι, ακόμη και στην περίπτωση πληροφοριών που εμπíπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, η Επιτροπή δεν μπορεί να υπέχει απόλυτη υποχρέωση μη δημοσιοποίησεως, χωρίς εκτίμηση των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως και, ιδίως, της καταστάσεως του ενδιαφερομένου.
- ¹⁶⁶ Ειδικότερα, όσον αφορά τον σκοπό της αποφυγής των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στις εξεταζόμενες αγορές, τον οποίον επικαλέστηκαν τα θεσμικά όργανα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υπενθυμίζεται ότι η κατοχή, από επιχειρήσεις, σχετικών με ανταγωνιστή πληροφοριών που εμπíπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, όπως είναι οι τιμές ή οι πωλήσεις, ενδέχεται μεν να περιορίσει ή να εξαλείψει την αβεβαιότητα ως προς τη λειτουργία της αγοράς, με ενδεχόμενη συνέπεια τον περιορισμό των ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων, πλην όμως η επέλευση των συνεπειών αυτών εξαρτάται από τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 4ης Ιουνίου 2009, T-Mobile Netherlands κ.λπ., C-8/08, Συλλογή, EU:C:2009:343, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 167 Αντιθέτως προς ό,τι υπονόησαν τα θεσμικά όργανα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η Επιτροπή όσον αφορά τον συμβιβασμό του δικαιώματος πληροφόρησης των ενδιαφερόμενων με την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών δεν περιορίζεται σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος είναι παραγωγός-εξαγωγέας που δεν έχει αναγνωριστεί ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ, όπως είναι η προσφεύγουσα. Βεβαίως, όπως παραδέχθηκε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ένας παραγωγός-εξαγωγέας που δεν έχει αναγνωριστεί ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ δεν μπορεί να παραπονείται για προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, επικαλούμενος μόνο τη μη γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, εφόσον η απόκρυψη των υπολογισμών αυτών δικαιολογείται από την ανάγκη προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου του παραγωγού της ανάλογης χώρας. Ωστόσο, οι ιδιαιτερότητες της περιπτώσεως ενός παραγωγού-εξαγωγέα ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς και δεν έχει αναγνωριστεί ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ δεν δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείρισή του ως προς τα δικαιώματα άμυνας σε σχέση με άλλον ενδιαφερόμενο. Ειδικότερα, οι αιτήσεις γνωστοποίησης των υπολογισμών αυτών τις οποίες υποβάλλει ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας, όπως και κάθε ενδιαφερόμενος, δεν μπορεί να απορρίπτονται εξ αρχής χωρίς να εξετάζονται οι ιδιαίτερες συνθήκες της συγκεκριμένης υποθέσεως, με το αιτιολογικό ότι η δυνατότητα εγκρίσεως της εν λόγω δημοσιοποίησης θα προκαλούσε «συστημική ανισορροπία» στις σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και των επιχειρήσεων που μετέχουν στην έρευνα, όπως είναι, ιδίως, οι παραγωγοί που δεν έχουν αναγνωριστεί ως επιχειρήσεις που λειτουργούν υπό ΚΟΑ και ο παραγωγός της ανάλογης χώρας.
- 168 Τέλος, μολοντί από το γράμμα του άρθρου 20, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να κοινοποιούν σε όλους τους ενδιαφερόμενους τελικό ενημερωτικό έγγραφο σχετικά με τα ουσιώδη περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων λαμβάνονται τα μέτρα αντιντάμπινγκ, εντούτοις δεν προκύπτει ότι δεν μπορούν να γνωστοποιούν σε συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο, ο οποίος έχει υποβάλει σχετική αίτηση, πληροφορία η οποία απαλείφθηκε από το εν λόγω έγγραφο, με το αιτιολογικό ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν πρόσβαση σε αυτήν. Κατά τα λοιπά, όπως προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι η γνωστοποίηση των σχετικών με τα οριστικά μέτρα στοιχείων περιέχει ένα γενικό μέρος, το οποίο απευθύνεται σε όλους τους ενδιαφερόμενους και ένα ειδικό μέρος, το οποίο αφορά ζητήματα σχετικά με συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο. Στην προσφεύγουσα γνωστοποιήθηκαν έτσι, με το τελικό ενημερωτικό έγγραφο που απευθυνόταν σε αυτήν, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 133 ανωτέρω, οι υπολογισμοί σχετικά με τις εξαγωγικές τιμές ανά τύπο προϊόντος. Πάντως, οι πληροφορίες αυτές κατά κανόνα περιλαμβάνονται μόνο στα σχετικά με τα οριστικά μέτρα στοιχεία που γνωστοποιούνται στην προσφεύγουσα, καθώς αφορούν μόνον τον υπολογισμό του ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, και όχι στα σχετικά με τα οριστικά μέτρα στοιχεία που γνωστοποιήθηκαν ειδικότερα στους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος, των οποίων το ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ υπολογίστηκε βάσει των δικών τους εξαγωγικών τιμών.
- 169 Κατά τα λοιπά, το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού πρέπει να συνδυαστεί με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 93 ανωτέρω, κατά την οποία εναπόκειται στους ενδιαφερόμενους μετέχοντες σε διαδικασία έρευνας αντιντάμπινγκ να παράσχουν στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να εκτιμήσουν τα προβλήματα που ενδέχεται να αντιμετωπίσουν σε περίπτωση εξαιρέσεως στοιχείου από τις πληροφορίες που γνωστοποιούνται στους εν λόγω ενδιαφερόμενους. Κατά μείζονα λόγο, ο εν λόγω ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να παραπονεθεί ενώπιον του δικαστή της Ένωσης για τη μη γνωστοποίηση πληροφορίας, εφόσον, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας που κατέληξε στη θέσπιση του επίδικου κανονισμού αντιντάμπινγκ, δεν υπέβαλε στα θεσμικά όργανα κανένα αίτημα σχετικά με τη συγκεκριμένη πληροφορία.
- 170 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί, ως μόνη αιτιολογία για την άρνηση γνωστοποίησης, σε ενδιαφερόμενο, πληροφορίας που ενδεχομένως συγκαταλέγεται στις διαλαμβανόμενες στο άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού να προβληθεί ότι και άλλοι ενδιαφερόμενοι θα είχαν δικαίωμα προσβάσεως σε αυτήν, εφόσον αυτοί δεν έχουν υποβάλει σχετικό αίτημα. Σε κάθε περίπτωση, από τα

προεκτεθέντα προκύπτει ότι εναπόκειται στην Επιτροπή να εκτιμήσει τις υποβληθείσες από ενδιαφερόμενο αιτήσεις προσβάσεως σε εμπιστευτικές πληροφορίες, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαιτερότητα της περιπτώσεως αυτού, ανεξαρτήτως της καταστάσεως των λοιπών ενδιαφερόμενων στους οποίους οι πληροφορίες αυτές θα ήταν ενδεχομένως χρήσιμες για την άσκηση των δικαιωμάτων τους άμυνας.

- 171 Η αντίθετη ερμηνεία σε σχέση με αυτή που παρατίθεται στις σκέψεις 160 έως 170 ανωτέρω θα είχε ως συνέπεια τον περιορισμό των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες για τους μετέχοντες σε έρευνα αντιντάμπινγκ, περιορισμός ο οποίος δεν θα ήταν συμβατός με τις επιταγές που απορρέουν, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 92 ανωτέρω νομολογία, από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερόμενων και επιβάλλονται σε τέτοιες έρευνες, οι οποίες δύνανται να τους επηρεάσουν άμεσα και ατομικά και να έχουν δυσμενείς γι' αυτούς συνέπειες. Ειδικότερα, σε περιπτώσεις όπως η κρινόμενη εν προκειμένω, μια τέτοια ερμηνεία θα οδηγούσε σε συστηματική άρνηση γνωστοποίησης, σε παραγωγό-εξαγωγέα, πληροφοριών σχετικά με την κανονική αξία βάσει της οποίας καθορίστηκε το περιθώριο ντάμπινγκ, με μόνη αιτιολογία το γεγονός ότι οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιήθηκαν και για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ των λοιπών παραγωγών-εξαγωγέων. Θα είχε, επομένως, ως συνέπεια να στερήσει από τον εν λόγω παραγωγό-εξαγωγέα, στις περισσότερες των περιπτώσεων, την πρόσβαση σε ιδιαίτερα σημαντικές για την άσκηση των δικαιωμάτων του άμυνας πληροφορίες, δεδομένης της σημασίας που έχει ο υπολογισμός της κανονικής αξίας για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 172 Κατά τα λοιπά, δεν αμφισβητείται ότι, στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή γνωστοποίησε σε παραγωγό της Ένωσης πληροφορία που της είχε προσκομίσει κατά τόπο εμπιστευτικό το China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC), κατόπιν ρητής συγκαταθέσεως του δεύτερου. Η σημασία του παραδείγματος αυτού επιβεβαιώνεται από το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι η πληροφορία αυτή δεν ήταν εμπιστευτικού χαρακτήρα για τον εν λόγω παραγωγό, επειδή το περιεχόμενό της ήταν σχετικό με την εταιρία του παραγωγού αυτού και ήταν χρήσιμη για την υπεράσπιση των συμφερόντων του. Συγκεκριμένα, το παράδειγμα αυτό επιβεβαιώνει την ερμηνεία που αναπτύσσεται με τις σκέψεις 160 έως 170 ανωτέρω, κατά την οποία δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο γνωστοποίησης εμπιστευτικής πληροφορίας σε ενδιαφερόμενο, κατόπιν ειδικής συγκαταθέσεως του προσώπου που την προσκόμισε, εφόσον, μετά από στάθμιση των προστατευόμενων από την εμπιστευτικότητα συμφερόντων και των δικαιωμάτων άμυνας του συγκεκριμένου προσώπου, η Επιτροπή κρίνει ότι οφείλει να τη δημοσιοποιήσει.
- 173 Εν προκειμένω, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 159 έως 172 ανωτέρω, το γεγονός που επικαλείται η Επιτροπή, ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί είχαν χρησιμοποιηθεί για τον καθορισμό όχι μόνον του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας αλλά και των λοιπών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος δεν αποτελεί επαρκή λόγο προς δικαιολόγηση της μη γνωστοποίησης της συγκεκριμένης πληροφορίας.
- 174 Συγκεκριμένα, αφενός, εάν γινόταν δεκτός ο λόγος αυτός, η άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας θα εξαρτιόταν από την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας των λοιπών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος, πράγμα που, όπως προκύπτει από τη σκέψη 171 ανωτέρω, συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων άμυνας αντίθετο τόσο στο γράμμα όσο και στον σκοπό των άρθρων 19 και 20 του βασικού κανονισμού.
- 175 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι η γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών μόνο στην προσφεύγουσα και όχι στους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος θα είχε ως συνέπεια να αποκομίσει αυτή σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση με αυτούς κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, με το επιχείρημα αυτό ουσιαστικά υποστηρίζεται ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να αρνούνται σε ενδιαφερόμενο τη γνωστοποίηση πληροφοριών, προβάλλοντας ως μόνο λόγο το ότι δεν μπορούν να

έχουν πρόσβαση σε αυτές άλλοι ενδιαφερόμενοι ανταγωνιστές του πρώτου, οι οποίοι θα τις χρειαζόνταν για την άμυνά τους. Συνεπώς, η Επιτροπή θα μπορούσε να αρνηθεί τη γνωστοποίηση πληροφορίας, ακόμη και σε περίπτωση που, κατά τα λοιπά, δεν θα προέκυπτε από τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της ότι η πληροφορία αυτή θα μπορούσε να παράσχει σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στον ενδιαφερόμενο, με συνέπεια τον επηρεασμό του ανταγωνισμού στην αγορά την οποία αφορά η εν λόγω πληροφορία, όπως είναι, εν προκειμένω, η αγορά της Ινδίας. Θα μπορούσε, ακόμη, να επικαλεστεί το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που θα αποκόμιζε ο εν λόγω ενδιαφερόμενος στην αγορά της Ένωσης σε σχέση με άλλους παραγωγούς-εξαγωγείς που θα είχαν ανάγκη την πληροφορία αυτή για την άμυνά τους. Επομένως, το επιχείρημα αυτό επιβεβαιώνει ότι τα θεσμικά όργανα ερμηνεύουν τον βασικό κανονισμό κατά την έννοια ότι τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερόμενων μπορούν, καταρχήν, να περιοριστούν, ανάλογα με τη δυνατότητα των λοιπών ενδιαφερόμενων να ασκήσουν τα δικαιώματά τους άμυνας, ερμηνεία η οποία, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 171 και 174 ανωτέρω, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

- 176 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβλήθηκε, βεβαίως, στους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς, όπως και στην προσφεύγουσα, βάσει του περιθωρίου ντάμπινγκ που καθορίστηκε ατομικά, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, όπως ανέφερε η Επιτροπή στην ηλεκτρονική επιστολή της της 21ης Μαρτίου 2013, οι πληροφορίες για τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς που έχουν πραγματοποιηθεί βάσει στοιχείων προερχόμενων από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας αφορούν όλους αυτούς τους παραγωγούς-εξαγωγείς. Ωστόσο, όπως επιβεβαίωσαν τα θεσμικά όργανα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι λοιποί Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος δεν είχαν υποβάλει, σε αντίθεση με την προσφεύγουσα, αίτηση γνωστοποίησης σε αυτούς των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών. Κατά συνέπεια, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 169 και 170 ανωτέρω, το δικαίωμα των λοιπών παραγωγών να έχουν πρόσβαση στους υπολογισμούς αυτούς δεν ήταν, σε κάθε περίπτωση, αντιτάξιμο έναντι της προσφεύγουσας.
- 177 Κατά τα λοιπά, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι είχε λάβει τη συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας να αποκτήσει πρόσβαση στα προσκομισθέντα από αυτόν στοιχεία, στα οποία στηρίχθηκαν οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί, διαφοροποιεί αντικειμενικά την περίπτωσή της σε σχέση με τους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος.
- 178 Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι, κατ' αντίθεση προς την προσφεύγουσα, οι λοιποί Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος δεν είχαν λάβει τη συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας να αποκτήσουν πρόσβαση στα στοιχεία που αυτός είχε προσκομίσει στην Επιτροπή για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Όπως, όμως, προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, ελλείψει τέτοιας συγκαταθέσεως, τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να μην δημοσιοποιούν πληροφορία της οποίας την εμπιστευτική μεταχείριση έχει ζητήσει το πρόσωπο που την προσκόμισε. Αντιθέτως, όπως επισημάνθηκε με τις σκέψεις 164 έως 168 ανωτέρω, από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 1, και του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με τη νομολογία, προκύπτει ότι, ακόμη και προκειμένου περί πληροφοριών εμπιστευτικής φύσεως, ιδίως εκείνων που εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ορισμένη διακριτική ευχέρεια, για την άσκηση της οποίας απαιτείται, ειδικότερα, στάθμιση των προστατευόμενων από την εμπιστευτικότητα συμφερόντων και των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερόμενων που ζητούν τη δημοσιοποίηση της πληροφορίας αυτής. Βεβαίως, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας δεν της παρείχε αυτοδικαίως πρόσβαση στις πληροφορίες που είχε ζητήσει. Ωστόσο, γεγονός είναι ότι, σε αντίθεση με τους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος, η προσφεύγουσα διέθετε τουλάχιστον, λόγω της συγκαταθέσεως αυτής, το δικαίωμα να εξεταστεί το βάσιμο της αιτήσεώς της, διά της σταθμίσεως των δικαιωμάτων της άμυνας και συμφερόντων που προστατεύονται από την εμπιστευτικότητα των ζητούμενων πληροφοριών.
- 179 Τα επιχειρήματα που προβάλλουν τα θεσμικά όργανα προς αμφισβήτηση του περιεχομένου της προαναφερθείσας συγκαταθέσεως δεν αναιρούν το συμπέρασμα αυτό.

- 180 Συγκεκριμένα, καταρχάς, το γεγονός ότι η συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας αφορούσε εξ ορισμού πληροφορίες που αυτός είχε προσκομίσει στην Επιτροπή, και όχι τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς που διενεργήθηκαν βάσει των πληροφοριών αυτών, δεν ασκεί επιρροή. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως, η προστασία της εμπιστευτικότητας των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών κατά τη διαδικασία έρευνας αποτελεί συνέπεια της εμπιστευτικότητας των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκαν οι υπολογισμοί αυτοί και τα οποία έχουν προσκομιστεί από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας. Συγκεκριμένα, κατά την ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών μεταξύ 18ης και 21ης Μαρτίου 2013, η Επιτροπή δεν διαχώρισε την εμπιστευτικότητα των υπολογισμών αυτών από την εμπιστευτικότητα των στοιχείων στα οποία αυτοί στηρίζονται, προκειμένου να αιτιολογήσει την απόρριψη της αιτήσεως της προσφεύγουσας για γνωστοποίηση των εν λόγω υπολογισμών (σκέψεις 38 και 138 ανωτέρω). Κατά τα λοιπά, ακόμη και κατά την κοινοποίηση του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή είχε ρητώς αναφέρει ότι είχε απαλείψει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, λόγω της ανάγκης προστασίας της εμπιστευτικότητας των προερχόμενων από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας πληροφοριών (βλ. σκέψη 133 ανωτέρω).
- 181 Περαιτέρω, είναι επίσης απορριπτέο το επιχείρημα των θεσμικών οργάνων ότι η συγκατάθεση του διαλαμβανόμενου στο άρθρο 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προσώπου δεν έχει σημασία όσον αφορά τις εκ φύσεως εμπιστευτικές πληροφορίες. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 139 έως 143 ανωτέρω, η ερμηνεία αυτή του περιεχομένου της συγκαταθέσεως του παραγωγού της ανάλογης χώρας δεν στηρίζεται στην ίδια παραδοχή όπως αυτή που προβλήθηκε από την Επιτροπή κατά την ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών μεταξύ 18ης και 21ης Μαρτίου 2013, αντιθέτως, μάλιστα, δεν είναι συμβατή με αυτήν. Επομένως, με το επιχείρημα αυτό, τα θεσμικά όργανα ζητούν, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να υποκαταστήσει με τη δική τους ερμηνεία την ερμηνεία που είχε προβάλει η Επιτροπή κατά τη διαδικασία έρευνας, πλην όμως, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 150 και 151 ανωτέρω, αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό από το Γενικό Δικαστήριο.
- 182 Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν, κατά τη διαδικασία έρευνας, η Επιτροπή είχε εκτιμήσει ότι η συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας δεν κάλυπτε τις πληροφορίες που έχουν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα, η θέση αυτή δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτή.
- 183 Συγκεκριμένα, αφενός, από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η διαλαμβανόμενη στη διάταξη αυτή συγκατάθεση αφορά κάθε πληροφορία για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως και όχι μόνον τις διαλαμβανόμενες στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού πληροφορίες, των οποίων η εμπιστευτική μεταχείριση κρίθηκε δικαιολογημένη.
- 184 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι, κατά την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου 19 του βασικού κανονισμού, η μόνη συνέπεια που αυτοδικαίως επέρχεται σε περίπτωση μη δικαιολογημένης αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, την οποία ο ενδιαφερόμενος δεν επιθυμεί να ανακαλέσει, είναι ότι η οικεία πληροφορία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Συγκεκριμένα, ακόμη και στην περίπτωση αυτή, η έλλειψη συγκαταθέσεως του εν λόγω προσώπου αποτελεί κώλυμα για τη δημοσιοποίηση της πληροφορίας.
- 185 Συνεπώς, κατ' αντίθεση προς την προτεινόμενη από τα θεσμικά όργανα ερμηνεία, το πεδίο εφαρμογής της προβλεπόμενης από το άρθρο 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού συγκαταθέσεως είναι, στην πραγματικότητα, ευρύτερο από αυτό του άρθρου 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 186 Αφετέρου, ο διαχωρισμός, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, μεταξύ εκ φύσεως εμπιστευτικών πληροφοριών και πληροφοριών που έχουν χαρακτηριστεί ως εμπιστευτικές βάσει συγκεκριμένης αιτήσεως του προσώπου που τις προσκόμισε δεν μπορεί να έχει το περιεχόμενο που της αποδίδουν τα θεσμικά όργανα. Μπορεί, βεβαίως, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να προστατεύουν τις πρώτες εξ αυτών ακόμη και αν δεν έχει υποβληθεί σχετική

αίτηση. Ωστόσο, στις εκ φύσεως εμπιστευτικές πληροφορίες μπορεί να περιλαμβάνονται και πληροφορίες για τις οποίες το πρόσωπο που τις προσκόμισε έχει υποβάλει και αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

- 187 Είναι αληθές ότι, λόγω, ειδικότερα, της υπομνησθείσας στη σκέψη 165 ανωτέρω αρχής της ειδικής προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου, η εμπιστευτική μεταχείριση των εκ φύσεως εμπιστευτικών πληροφοριών εξαρτάται ως επί το πλείστον από την αντικειμενική εκτίμηση που θα σχηματίσει συναφώς η αρμόδια αρχή, οπότε η υποβολή αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως μπορεί να μην έχει καθοριστική σημασία ως προς τις πληροφορίες αυτές. Ωστόσο, δεν μπορεί να συναχθεί εξ αντιδιαστολής ότι η συγκατάθεση του προσώπου που παρέσχε τις πληροφορίες αυτές δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την απόφαση της αρμόδιας αρχής να προχωρήσει ή όχι στη δημοσιοποίησή τους. Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις 164 έως 168 ανωτέρω προκύπτει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν μπορεί να αποκλειστεί η δημοσιοποίηση των εκ φύσεως εμπιστευτικών πληροφοριών. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι το πρόσωπο που προσκόμισε τέτοια πληροφορία έχει δώσει τη συγκατάθεσή του για τη δημοσιοποίησή της ασκεί οπωσδήποτε επιρροή, κατά το μέτρο που, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 178 ανωτέρω, από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα επιτρέπεται να αποκαλύψουν την πληροφορία αυτή μόνον εφόσον έχει δοθεί τέτοια συγκατάθεση.
- 188 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το γράμμα του άρθρου 6.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, του οποίου το περιεχόμενο ουσιαστικά συμπίπτει με αυτό του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού και κατά το οποίο η συγκατάθεση του προσώπου που έχει παράσχει εμπιστευτικές πληροφορίες στις αρμόδιες για την έρευνα αρχές καλύπτει τόσο τις εκ φύσεως εμπιστευτικές πληροφορίες όσο και τις πληροφορίες που υποβάλλονται «από κάποιο μέρος που μετέχει στην έρευνα με την επεξήγηση ότι πρόκειται για πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα». Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, στο πλαίσιο της εφαρμογής των κανόνων του ΠΟΕ, η υπεροχή των συναπτομένων από την Ένωση διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παραγωγού δικαίου απαιτεί η ερμηνεία των τελευταίων να συνάδει, στο μέτρο του δυνατού, προς τις εν λόγω συμφωνίες (βλ., απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2011, X και X BV, C-319/10 και C-320/10, EU:C:2011:720, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η νομολογία αυτή έχει εφαρμογή κατά μείζονα λόγο στον τομέα του αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι η εξεταζόμενη διάταξη του βασικού κανονισμού έχει θεσπιστεί προς εκπλήρωση συγκεκριμένης υποχρεώσεως που έχει αναληφθεί στο πλαίσιο της συμφωνίας αντιντάμπινγκ (βλ., συναφώς, αποφάσεις Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 163 ανωτέρω, EU:C:1991:186, σκέψεις 29 έως 31, και της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, C-76/00 P, Συλλογή, EU:C:2003:4, σκέψεις 55 έως 57).
- 189 Αντιθέτως προς ό,τι υποστήριξε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η εφαρμογή της νομολογίας αυτής όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 6.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν αναιρείται από την απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, Συλλογή, EU:C:2015:494). Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις 47 έως 53 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι το Δικαστήριο περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αποτελεί έκφανση της ασκήσεως, από τον νομοθέτη της Ένωσης, της κανονιστικής αρμοδιότητάς του κατά τρόπο που να προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης και, συνεπώς, ότι δεν αποδείχθηκε η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να εκπληρώσει, διά της θεσπίσεως της διατάξεως αυτής, τις υποχρεώσεις που απορρέουν ειδικά από το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ (απόφαση Επιτροπή κατά Rusal Armenal, προπαρατεθείσα, EU:C:2015:494, σκέψεις 47 έως 53). Αντιθέτως, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε με την απόφαση αυτή επί του αν το άρθρο 19 του βασικού κανονισμού αποτελεί έκφανση της βουλήσεως να υιοθετηθεί μια προσιδιάζουσα στην έννομη τάξη της Ένωσης προσέγγιση διαφορετική από αυτή της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.
- 190 Πάντως, από τη διατύπωση του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 5, του βασικού κανονισμού, η οποία είναι όμοια με αυτή του άρθρου 6.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης εξέφρασε τη βούλησή του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη

συγκεκριμένη διάταξη της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε διαφορετική δομή από αυτή του άρθρου 6.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, συμπεριλαμβάνοντας τα δύο μέρη του άρθρου αυτού σε δύο διαφορετικούς παραγράφους του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού, δεν αρκεί για να διαπιστωθεί ότι η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να ακολουθήσει μια προσδιάζουσα στην έννομη τάξη της Ένωσης προσέγγιση διαφορετική από αυτή της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, η επιλογή αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 6.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, οπότε δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στην ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 5, του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα της διατάξεως αυτής της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

- 191 Τέλος, ανεξαρτήτως της ερμηνείας που μπορεί να δοθεί, είναι απορριπτό και το επιχείρημα των θεσμικών οργάνων ότι η συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας προς την προσφεύγουσα δεν αποτελεί αντικειμενικό κριτήριο κατά την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 158 ανωτέρω νομολογίας, αλλά υποκειμενικό κριτήριο, σχετιζόμενο με κάποιον ενδιαφερόμενο και, ως εκ τούτου, ανεπαρκές για τη δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισης. Συγκεκριμένα, με το επιχείρημα αυτό ουσιαστικά υποστηρίζεται ότι η συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας δεν μπορεί να μεταβάλει την αντικειμενικώς εμπιστευτική φύση των πληροφοριών που αυτός παρέσχε, η οποία απορρέει από το επαγγελματικό απόρρητο, πλην όμως το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 180 έως 190 ανωτέρω.
- 192 Αφετέρου και σε κάθε περίπτωση, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο ακόμη και αν θεωρηθεί ότι, με αυτό, τα θεσμικά όργανα ουσιαστικά υποστηρίζουν ότι ο παραγωγός της ανάλογης χώρας δεν έδωσε τη συγκατάθεσή του βάσει της εκτιμήσεώς του περί του εμπιστευτικού χαρακτήρα των συγκεκριμένων πληροφοριών έναντι της προσφεύγουσας, αλλά βάσει της υποκειμενικής σχέσεώς του με αυτήν, ως εμπορικό της εταίρο. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, οι λόγοι της συγκαταθέσεως του διαλαμβανόμενου στη διάταξη αυτή προσώπου, το οποίο χαρακτήρισε εμπιστευτικές τις πληροφορίες που παρέσχε, δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το περιεχόμενο της συγκαταθέσεως. Ειδικότερα, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 178 ανωτέρω, η διάταξη αυτή υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα να αρνούνται, ανεξαρτήτως περιστάσεων, τη δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών χωρίς την προαναφερθείσα συγκατάθεση. Η διάταξη αυτή θέτει ως μόνη προϋπόθεση να είναι η εν λόγω συγκατάθεση συγκεκριμένη, δηλαδή ρητή. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν, εν προκειμένω, ο παραγωγός της ανάλογης χώρας έδωσε στην προσφεύγουσα τη συγκατάθεσή του για πρόσβαση στις πληροφορίες που είχε αυτός προσκομίσει στην Επιτροπή λόγω της εμπορικής συνεργασίας του με την επιχείρηση αυτή, τούτο δεν σημαίνει ότι η εν λόγω συγκατάθεση δεν διαφοροποιεί αντικειμενικά την προσφεύγουσα σε σχέση με τους λοιπούς Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος. Συνεπώς, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το Συμβούλιο, δεν μπορεί να προσαφθεί στην προσφεύγουσα ότι θέλησε να αμφισβητήσει τη «συστημική ισορροπία» που επιτυγχάνει ο βασικός κανονισμός, επειδή επικαλέστηκε τη συγκατάθεση που ο παραγωγός της ανάλογης χώρας χορήγησε αποκλειστικά σε αυτήν, λόγω των μεταξύ τους σχέσεων εμπορικής συνεργασίας, όσον αφορά την πρόσβασή της σε προσκομισθείσες από αυτόν εμπιστευτικές πληροφορίες.
- 193 Επομένως, από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι κακώς απέρριψε η Επιτροπή την αίτηση της προσφεύγουσας για γνωστοποίηση σε αυτήν των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, επικαλούμενη την ανάγκη τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι με την απόφασή της αυτή η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 136 ανωτέρω, δεν αμφισβητείται ότι οι υπολογισμοί αυτοί αποτελούσαν, εν προκειμένω, ουσιώδεις εκτιμήσεις κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, οι οποίες έπρεπε να της γνωστοποιηθούν, προκειμένου αυτή να προβάλλει εγκαίρως την άποψή της επ' αυτών πριν την επιβολή των οριστικών μέτρων. Η ανεπάρκεια του λόγου που επικαλέστηκε η Επιτροπή προς θεμελίωση της αρνήσεώς της να γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στους υπολογισμούς αυτούς συνιστά, επομένως,

- προσβολή των δικαιωμάτων αυτών, η οποία, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 150 και 151 ανωτέρω, δεν μπορεί να θεραπευθεί λόγω της συνδρομής άλλων λόγων αρνήσεως, όπως αυτοί τους οποίους επικαλέστηκαν τα θεσμικά όργανα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.
- 194 Ωστόσο, πρέπει, πέμπτον, να εξεταστεί, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 81 ανωτέρω νομολογία, εάν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η διοικητική διαδικασία κατέληξε, λόγω της διαπιστωθείσας στη σκέψη 193 ανωτέρω παρατυπίας, σε διαφορετικό αποτέλεσμα που θίγει κατά τρόπο συγκεκριμένο να δικαιώματα άμυνας. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι η απόφαση των θεσμικών οργάνων θα ήταν διαφορετική, αλλά μόνον ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο αυτό, επειδή, αν δεν υπήρχε η παρατυπία, θα είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί αποτελεσματικότερα (αποφάσεις Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω, EU:C:2009:598, σκέψεις 81 και 94, και Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Níko Tube και Interpipe NRTP, σκέψη 81 ανωτέρω, EU:C:2012:78, σκέψεις 78 και 79).
- 195 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προβάλλει, συναφώς, ότι, χωρίς τη διαπιστωθείσα με τη σκέψη 193 ανωτέρω παρατυπία, η διαδικασία θα είχε διαφορετική έκβαση, διότι αυτή θα είχε αναλύσει σε βάθος τους σχετικούς υπολογισμούς και θα είχε διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επ' αυτών. Επίσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι θα μπορούσε να εντοπίσει σφάλματα και να προτείνει τη διενέργεια προσαρμογών διαφορετικών από αυτές που ζητήθηκαν.
- 196 Καταρχάς, πρέπει να εξεταστεί εάν η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να απορρίψει την αίτηση της προσφεύγουσας για δημοσιοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών για κάποιον από τους λόγους τους οποίους προέβλεπαν τα θεσμικά όργανα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής και οι οποίοι παρατίθενται στις σκέψεις 142 και 143 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, το ενδεχόμενο η έκβαση της διαδικασίας έρευνας να ήταν διαφορετική εάν δεν υπήρχε η διαπιστωθείσα στη σκέψη 193 ανωτέρω παρατυπία αποκλείεται σε περίπτωση που οι εφαρμοστέες διατάξεις του βασικού κανονισμού απαγορεύουν σε κάθε περίπτωση στην Επιτροπή να κάνει δεκτή την αίτηση της προσφεύγουσας (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω, EU:C:2009:598, σκέψη 109). Πρέπει, δηλαδή, να εξεταστεί εάν η Επιτροπή, ανεξαρτήτως της ανεπάρκειας του σχετικού με την ίση μεταχείριση λόγου που επικαλέστηκε εν προκειμένω, δεν είχε εν πάση περιπτώσει την ευχέρεια να δεχθεί την αίτηση της προσφεύγουσας για δημοσιοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, είτε επειδή επρόκειτο για εσωτερικό έγγραφο, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, είτε επειδή είχαν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου.
- 197 Διαπιστώνεται, όμως, ότι δεν συμβαίνει τούτο εν προκειμένω.
- 198 Αφενός, επισημαίνεται ότι το άρθρο 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να δημοσιοποιούν εσωτερικά έγγραφα μόνον όταν τούτο προβλέπεται ρητώς από τον κανονισμό. Ειδικότερα, υπό το πρίσμα του σκοπού του συμβιβασμού των επιταγών περί εμπιστευτικότητας και του δικαιώματος πληροφόρησης των ενδιαφερόμενων, ο οποίος απορρέει από την παρατιθέμενη στη σκέψη 94 ανωτέρω νομολογία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η δημοσιοποίηση εσωτερικών εγγράφων προβλέπεται ρητώς από τον βασικό κανονισμό, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν τα έγγραφα αυτά περιέχουν ουσιώδεις εκτιμήσεις κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Εν προκειμένω, πάντως, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 136 ανωτέρω, δεν αμφισβητείται ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί αποτελούν ουσιώδεις εκτιμήσεις, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, δυνάμενες να γνωστοποιηθούν στην προσφεύγουσα. Κατά τα λοιπά, δεν αμφισβητείται, επίσης, ότι, όπως παραδέχθηκαν τα θεσμικά όργανα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, εάν οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί είχαν στηριχθεί στις εγχώριες τιμές της προσφεύγουσας, σε περίπτωση που αυτή είχε αναγνωριστεί ως επιχείρηση που λειτουργεί υπό ΚΟΑ, η Επιτροπή θα μπορούσε να της γνωστοποιήσει τους υπολογισμούς αυτούς. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν ο χαρακτηρισμός των

υπολογισμών αυτών ως εσωτερικού εγγράφου, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, είναι νομικά ακριβής, δεν σημαίνει, εν πάση περιπτώσει, ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να μη γνωστοποιήσει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς στην προσφεύγουσα.

- 199 Αφετέρου, όπως προαναφέρθηκε στις σκέψεις 164 και 165 ανωτέρω, δεν προκύπτει ούτε από τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού, οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία των συμφερόντων που καλύπτονται από την εμπιστευτική μεταχείριση των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ, ούτε από τη νομολογία ότι η προστασία των πληροφοριών που εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο επιτάσσει εξ ορισμού να μη γνωστοποιούνται καθόλου οι πληροφορίες αυτές, ανεξαρτήτως περιστάσεων. Ειδικότερα, πρέπει να εξεταστεί η κατάσταση του ενδιαφερομένου σε σχέση με τις πληροφορίες αυτές και, ειδικότερα, η θέση του εν λόγω ενδιαφερομένου στην εξεταζόμενη αγορά σε σχέση με το πρόσωπο που παρέσχε τις πληροφορίες. Εξάλλου, τα διαφυλασσόμενα διά της προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου συμφέροντα πρέπει να σταθμίζονται με τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερόμενων.
- 200 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, το γεγονός ότι οι παρασχεθείσες από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας πληροφορίες ενέπιπταν στο επαγγελματικό απόρρητο δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή ήταν, σε κάθε περίπτωση, υποχρεωμένη να απορρίψει την αίτηση της προσφεύγουσας να της γνωστοποιηθούν οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί. Το συμπέρασμα αυτό προφανώς δεν αναιρείται από το επιχείρημα των θεσμικών οργάνων ότι η Επιτροπή δεν γνώριζε, έως την απόρριψη της αιτήσεως γνωστοποίησης των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, το περιεχόμενο των πληροφοριών που ο ίδιος ο παραγωγός της ανάλογης χώρας της είχε γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, αρκεί, συναφώς, η διαπίστωση ότι, όπως άλλωστε τόνισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο παραγωγός της ανάλογης χώρας είχε αναφέρει, στο έγγραφό του της 18ης Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω), ότι είχε ο ίδιος γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα τις πληροφορίες για τη δημοσιοποίηση των οποίων είχε δώσει τη συγκατάθεσή του στην Επιτροπή. Κατά συνέπεια, μετά την ημερομηνία αυτή, τίποτε δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να ζητήσει από την προσφεύγουσα να της κοινοποιήσει τα έγγραφα που της είχε παραδώσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας, προκειμένου το εν λόγω θεσμικό όργανο να διαπιστώσει το εύρος των πληροφοριών που είχε πλέον στη διάθεσή της η προσφεύγουσα.
- 201 Εξαρχής απορριπτό κρίνεται και το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι, εφόσον η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε στον σύμβουλο ακροάσεων αίτηση να ελέγξει τα στοιχεία και τους υπολογισμούς της Επιτροπής, δεν μπορεί να αποδείξει ότι η διαδικασία θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα.
- 202 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 15 της αποφάσεως 2012/199 που παρατίθεται στη σκέψη 37 ανωτέρω, ο σύμβουλος ακροάσεων, κατόπιν αιτήματος ενός ενδιαφερομένου, μπορεί να εξετάσει τις πληροφορίες που είναι εκ φύσεως απόρρητες, αλλά δεν υπόκεινται στην υποβολή περίληψης, στις οποίες το εν λόγω μέρος δεν έχει πρόσβαση, προκειμένου να ελέγξει πώς χρησιμοποιήθηκαν οι εν λόγω πληροφορίες από τις υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι αρμόδιες για την έρευνα. Με τη διάταξη αυτή διευκρινίζεται, ακόμη, ότι ο σύμβουλος ακροάσεων αναφέρει στον αιτούντα εάν, κατά την κρίση του, οι πληροφορίες που δεν του κοινοποιήθηκαν είναι σημαντικές για την άμυνά του και εάν, ενδεχομένως, οι υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την έρευνα έχουν ορθώς αποτυπώσει τις πληροφορίες στα πραγματικά περιστατικά και στο σκεπτικό στα οποία βάσιαν τα συμπεράσματά τους.
- 203 Πάντως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε από τον σύμβουλο ακροάσεων να διενεργήσει τον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 15 της αποφάσεως 2012/199 δεν ασκεί, εν προκειμένω, επιρροή. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το περιεχόμενό της, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 202 ανωτέρω, η διάταξη αυτή αφορά μόνον τις πληροφορίες που έχουν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα για τον ενδιαφερόμενο που προσφεύγει στον σύμβουλο ακροάσεων και στις οποίες δεν έχει ως εκ τούτου δικαίωμα προσβάσεως. Όπως, όμως, διαπιστώθηκε με τη σκέψη 193

ανωτέρω, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε κανένα βάσιμο λόγο προκειμένου να δικαιολογήσει την εμπιστευτική μεταχείριση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών έναντι της προσφεύγουσας. Υπό τις συνθήκες αυτές δεν μπορεί να προσαφθεί στην προσφεύγουσα ότι δεν ζήτησε από τον σύμβουλο ακροάσεων να ελέγξει τους υπολογισμούς αυτούς.

- 204 Περαιτέρω, πρέπει να εξεταστεί εάν, βάσει του επιπέδου των πληροφοριών που διέθετε η προσφεύγουσα κατά τον χρόνο απορρίψεως της αιτήσεώς της για δημοσιοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, δηλαδή στις 21 Μαρτίου 2013, ήταν σε θέση, όπως διατείνεται, να υποβάλει συμπληρωματικές παρατηρήσεις, εντοπίζοντας ιδίως σφάλματα ή προτείνοντας νέα επιχειρήματα, οπότε η έκβαση της διαδικασίας θα μπορούσε να είναι διαφορετική.
- 205 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 26, 27, και 32 έως 34 ανωτέρω, οι πληροφορίες που είχε δημοσιοποιήσει η Επιτροπή κατά τη διαδικασία έρευνας περιέχουν σχετικά ακριβείς ενδείξεις όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας, καθώς και τα στοιχεία, ανά τύπο προϊόντος, σχετικά με τις εξαγωγικές πωλήσεις της προσφεύγουσας τα οποία συγκρίθηκαν με τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς. Εξάλλου, όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, ο παραγωγός της ανάλογης χώρας διαβίβασε στην προσφεύγουσα στοιχεία εσωτερικού χαρακτήρα τα οποία είχε προσκομίσει στην Επιτροπή, και, συγκεκριμένα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία σχετικά με τις τιμές στην αγορά της Ινδίας, και τα οποία χρησιμοποιήθηκαν από την Επιτροπή για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.
- 206 Βάσει των στοιχείων αυτών, η προσφεύγουσα, δεδομένης της οικονομικής και λογιστικής πείρας που συνήθως διαθέτει μια επιχείρηση όπως αυτή, ήταν σε θέση να διενεργήσει δικούς της υπολογισμούς όσον αφορά την κανονική αξία και να συγκρίνει το τελικό αποτέλεσμα με αυτό στο οποίο κατέληξε το εν λόγω θεσμικό όργανο βάσει των ίδιων στοιχείων. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι διενεργηθέντες από την Επιτροπή υπολογισμοί ανά τύπο προϊόντος όσον αφορά τις εξαγωγικές πωλήσεις είχαν γνωστοποιηθεί στην προσφεύγουσα με το τελικό ενημερωτικό έγγραφο, η προσφεύγουσα ήταν οπωσδήποτε σε θέση, όπως παραδέχθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να διενεργήσει υπολογισμούς όσον αφορά το δικό της περιθώριο ντάμπινγκ ανά τύπο προϊόντος.
- 207 Τούτων δοθέντων, διαπιστώνεται ότι, με τη γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών που διενήργησε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα θα αποκτούσε πρόσβαση σε σημαντικές πληροφορίες, χάρη στις οποίες θα μπορούσε, λόγω των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, να υποβάλει παρατηρήσεις περισσότερο λυσιτελείς από αυτές που υπέβαλε.
- 208 Καταρχάς, είναι προφανές ότι οι ενδιαφερόμενοι που έχουν στη διάθεσή τους τους διενεργηθέντες από την Επιτροπή αναλυτικούς υπολογισμούς, και όχι μόνο τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τους υπολογισμούς αυτούς, έχουν κατά κανόνα τη δυνατότητα να υποβάλουν πιο αποτελεσματικές για την υπεράσπισή τους παρατηρήσεις. Συγκεκριμένα, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν στην περίπτωση αυτή να ελέγξουν επακριβώς τον τρόπο με τον οποίον χρησιμοποίησε τα στοιχεία αυτά η Επιτροπή και να συγκρίνουν τους υπολογισμούς της με τους δικούς τους, ώστε να εντοπίσουν τυχόν σφάλματα της Επιτροπής, τα οποία δεν θα μπορούσαν άλλως να εντοπιστούν. Κατά τα λοιπά, η πρακτική των θεσμικών οργάνων εμφάνει ότι, και κατά τη δική τους αντίληψη, η γνωστοποίηση των σχετικών με τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ υπολογισμών στους ενδιαφερόμενους τους παρέχει τη δυνατότητα να ασκήσουν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους άμυνας. Συγκεκριμένα, όπως παραδέχθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε απάντηση ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, τα θεσμικά όργανα συνήθως γνωστοποιούν στους παραγωγούς-εξαγωγείς τους αναλυτικούς υπολογισμούς της κανονικής αξίας, σε περίπτωση που αυτοί στηρίζονται στις εγχώριες πωλήσεις των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγών. Ομοίως, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 205 ανωτέρω, μολοντί η Επιτροπή απέκρυψε από την προσφεύγουσα τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς ανά τύπο προϊόντος για λόγους εμπιστευτικότητας, εντούτοις της γνωστοποίησε τους υπολογισμούς των εξαγωγικών τιμών ανά τύπο προϊόντος.

- 209 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η μη γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών στην προσφεύγουσα περιορίσε τη δυνατότητά της να υποβάλει λυσιτελείς παρατηρήσεις σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι εάν είχε λάβει γνώση των υπολογισμών αυτών.
- 210 Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της ελάχιστο χρόνο να εξετάσει τα στοιχεία του παραγωγού της ανάλογης χώρας. Συγκεκριμένα, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, ο εν λόγω παραγωγός έδωσε τη συγκατάθεσή του να δημοσιοποιήσει η Επιτροπή τα στοιχεία αυτά και, παράλληλα, τα γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα στις 18 Μαρτίου 2013. Την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή πρόσβαση στους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς. Κατά συνέπεια, στον βαθμό που η προθεσμία την οποία είχε τάξει η Επιτροπή στους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, έληγε στις 25 Μαρτίου 2013, η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της επτά μόλις ημέρες για να μελετήσει τα στοιχεία του παραγωγού της ανάλογης χώρας. Είναι προφανές ότι η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε ευχερώς, εντός της προθεσμίας αυτής, να εξετάσει μέρος έστω των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών, δεδομένου ότι, όπως τόνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ είχε ληφθεί υπόψη πολύ μεγάλος αριθμός τύπων προϊόντος. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις μη αμφισβητηθείσες επισημάνσεις που περιλαμβάνονται στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί του ενημερωτικού εγγράφου της 25ης Μαρτίου 2013, ο αριθμός αυτός ανερχόταν σε 1 645 (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω). Κατά συνέπεια, εάν η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της, κατά την ίδια προθεσμία, τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς που είχε διενεργήσει η Επιτροπή, θα είχε τη δυνατότητα να εντοπίσει ορισμένα σφάλματα ή διαφορές μεταξύ των υπολογισμών της Επιτροπής και των δικών της ή, τουλάχιστον, να τα εντοπίσει εγκαίρως.
- 211 Αφετέρου, όπως κατ' ουσίαν τόνισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το γεγονός ότι δεν είχε, εν προκειμένω, στη διάθεσή της ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού έχει σημασία προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η έκβαση της διαδικασίας θα ήταν διαφορετική σε περίπτωση που η Επιτροπή είχε δημοσιοποιήσει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε με τις σκέψεις 119 και 120 ανωτέρω, στις 18 Μαρτίου 2013 η προσφεύγουσα είχε γενική μόνο γνώση της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος. Ειδικότερα, κατά την ημερομηνία αυτή, δεν γνώριζε ποια αγορά και ποιες τιμές αναφοράς είχε λάβει υπόψη της η Επιτροπή για τον υπολογισμό της αγοραίας αξίας της προσαρμογής της κανονικής αξίας των συγκεκριμένων τύπων προϊόντος, η οποία ήταν αναγκαία λόγω διαφορών ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά μεταξύ αυτών και των αντίστοιχων τύπων προϊόντος. Όπως, όμως, προαναφέρθηκε στη σκέψη 120 ανωτέρω, οι μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος αντιπροσωπεύουν, αφενός, το 83 % του συνόλου των πωληθέντων προς εξαγωγή προϊόντων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και, αφετέρου, περισσότερο από το 40 % του συνολικού όγκου των εξαγωγικών πωλήσεων της. Εάν η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς ανά τύπο προϊόντος, θα ήταν τουλάχιστον σε θέση να υποβάλει παρατηρήσεις επί των αποτελεσμάτων στα οποία είχε καταλήξει η εν λόγω μέθοδος. Η προσφεύγουσα θα μπορούσε έτσι, ενδεχομένως, να συγκρίνει τα αποτελέσματα αυτά και τα αποτελέσματα στα οποία θα κατέληγε η ίδια, εφαρμόζοντας άλλη μέθοδο. Θα ήταν, ως εκ τούτου, σε θέση να αμφισβητήσει με μεγαλύτερη ακρίβεια τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή και, συνεπώς, θα είχε περισσότερες πιθανότητες να ληφθούν υπόψη οι αντιρρήσεις της από την Επιτροπή, πράγμα που δεν συνέβη εν προκειμένω.
- 212 Τέλος, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υπενθύμισε ότι, κατά τη διαδικασία έρευνας, είχε υποβάλει παρατηρήσεις βάσει των πληροφοριών που είχε ήδη στη διάθεσή της και ότι ορισμένες από τις παρατηρήσεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας. Συγκεκριμένα, όπως υπομνήστηκε στις σκέψεις 45 και 46 ανωτέρω, κατόπιν των παρατηρήσεών της, τα θεσμικά όργανα δέχθηκαν, αφενός, να υπολογίσουν την κανονική αξία όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ βάσει των εγχώριων πωλήσεων του παραγωγού της ανάλογης χώρας και όχι διά της κατασκευής της εν λόγω κανονικής αξίας, και, αφετέρου, να λάβουν

υπόψη, ως προς το συγκεκριμένο περιθώριο ντάμπινγκ, τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος και, συνεπώς, να καθορίσουν την κανονική αξία και για τους τύπους αυτούς. Επομένως, ευλόγως πιθανολογείται ότι, εάν η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς ανά τύπο προϊόντος, οι οποίοι αποτελούσαν, κατά τα προεκτεθέντα στις σκέψεις 207 έως 211 ανωτέρω, σημαντική πληροφορία, θα προσπαθούσε, στο μέτρο του δυνατού, να εκμεταλλευθεί την πληροφορία αυτή προκειμένου να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά της άμυνας.

- 213 Κατά συνέπεια, για τους λόγους που παρατέθηκαν στις σκέψεις 207 έως 212 ανωτέρω, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να ήταν διαφορετική η έκβαση της διαδικασίας, εάν είχε γίνει δεκτή η αίτηση της προσφεύγουσας για γνωστοποίηση των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών.
- 214 Τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλουν τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν να ανατρέψουν το συμπέρασμα αυτό. Καταρχάς, επισημαίνεται ότι τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν να επικαλεστούν τη σκέψη 81 της αποφάσεως Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω (EU:C:2009:598) προς στήριξη της απόψεως ότι εναπόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι η έκβαση της διαδικασίας θα ήταν διαφορετική, εάν είχε στη διάθεσή της τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς. Συγκεκριμένα, είναι μεν αληθές ότι, με τη σκέψη 81 της αποφάσεως Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω (EU:C:2009:598), το Δικαστήριο υπενθύμισε την αρχή κατά την οποία εναπόκειται στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι η διοικητική διαδικασία κατέληξε, λόγω της παρατυπίας, σε διαφορετικό αποτέλεσμα το οποίο θίγει κατά τρόπο συγκεκριμένο τα δικαιώματά του άμυνας. Ωστόσο, με τη σκέψη 94 της ίδιας αποφάσεως, το Δικαστήριο διευκρίνισε το περιεχόμενο της αρχής αυτής, επισημαίνοντας ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, η εν λόγω υποχρέωση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να υποχρεωθεί ο προσφεύγων να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής θα ήταν διαφορετική, αλλά μόνον ότι τούτο δεν αποκλείεται απολύτως σε μια τέτοια περίπτωση, διότι, αν δεν υφίστατο η διαδικαστική παρατυπία, θα μπορούσε να αμυνθεί αποτελεσματικότερα (βλ. απόφαση Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 ανωτέρω, EU:C:2009:598, σκέψεις 81 έως 94).
- 215 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να απαιτηθεί από την προσφεύγουσα να αποδείξει, βάσει των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της, ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε σφάλματα κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, προς τεκμηρίωση της θέσεως ότι η έκβαση της διαδικασίας θα ήταν διαφορετική εάν της είχαν γνωστοποιηθεί οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί.
- 216 Συγκεκριμένα, αφενός, δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 211 ανωτέρω, η προσφεύγουσα είχε γενική μόνο γνώση της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ορισμένα σφάλματα θα μπορούσαν να εντοπιστούν μόνο κατόπιν αναλύσεως των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών ανά τύπο προϊόντος.
- 217 Αφετέρου, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 210 ανωτέρω, ακόμη και αν η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να εντοπίσει τα σφάλματα αυτά βάσει των στοιχείων του παραγωγού της ανάλογης χώρας, δεν θα ήταν οπωσδήποτε σε θέση να τα εντοπίσει αρκετά γρήγορα, πράγμα που, δεδομένης της προθεσμίας που είχε στη διάθεσή της, μπορούσε να έχει καθοριστική σημασία για την άσκηση των δικαιωμάτων της άμυνας.
- 218 Για τους λόγους αυτούς, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε, όπως υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα, να αποδείξει την ύπαρξη σφαλμάτων κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας δεν αποτελεί, σε κάθε περίπτωση, επαρκές στοιχείο για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο διαφορετικής εκβάσεως της διαδικασίας.

- 219 Εξάλλου, για τους ίδιους λόγους, δεν έχει σημασία το ότι, όπως επισημαίνει το Συμβούλιο, οι ενδιαφερόμενοι είχαν, σε κάθε περίπτωση, στη διάθεσή τους δέκα ημέρες να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μετά την αποστολή του τελικού ενημερωτικού εγγράφου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, εν προκειμένω, το ζήτημα που τίθεται είναι εάν, εντός της προθεσμίας την οποία είχε στη διάθεσή της η προσφεύγουσα και η οποία ήταν, εξάλλου, συντομότερη από την προβλεπόμενη στο άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η πρόσβαση στους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς θα της παρείχε τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικότερα τα δικαιώματά της άμυνας, απ' ό,τι η πρόσβαση μόνο στα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι υπολογισμοί αυτοί.
- 220 Τέλος, όταν εξετάζεται εάν, χωρίς την παράβαση που διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 193 ανωτέρω, η έκβαση της διαδικασίας θα ήταν διαφορετική, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, όπως επισήμανε το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα είχε, σε κάθε περίπτωση, στη διάθεσή της επαρκείς πληροφορίες για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων της άμυνας. Συγκεκριμένα, το στοιχείο αυτό ασκεί ενδεχομένως επιρροή μόνον όσον αφορά το εάν έχει διαπραχθεί η παράβαση. Σε κάθε περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 139 ανωτέρω, η Επιτροπή προέβαλε ως μόνο λόγο για την άρνησή της να γνωστοποιήσει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς ότι η γνωστοποίηση της πληροφορίας αυτής στην προσφεύγουσα προσκρούει στην ανάγκη εξασφάλισης της ίσης μεταχειρίσεως των λοιπών παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος. Επομένως, η άρνηση αυτή δεν στηρίζεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα διέθετε επαρκή πληροφόρηση ώστε να είναι σε θέση να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 208 ανωτέρω, τα θεσμικά όργανα επίσης θεωρούν εν γένει ότι, υπό την επιφύλαξη της προστασίας της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, οι αναλυτικοί υπολογισμοί για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ μιας επιχειρήσεως αποτελούν χρήσιμες πληροφορίες για την προάσπιση των συμφερόντων της επιχειρήσεως αυτής και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να περιλαμβάνονται τόσο στο προσωρινό όσο και στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο.
- 221 Συνεπώς, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η πρώτη αιτίαση του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι βάσιμη και ότι, βάσει της αιτιάσεως αυτής, ο συγκεκριμένος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός. Συνεπώς, χωρίς να απαιτείται εξέταση του δεύτερου, του τρίτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί ως προς την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 222 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα.
- 223 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 224 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας. Εξάλλου, ως παρεμβαίνον θεσμικό όργανο, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 430/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία, ως προς την Jinan Meide Casting Co. Ltd.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδικάζεται τόσο στα δικαστικά του έξοδα όσο και στα δικαστικά έξοδα της Jinan Meide Casting Co.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Γρατσίας

Kancheva

Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιουνίου 2016.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Κρίσιμα πραγματικά περιστατικά της διαδικασίας έρευνας που προηγήθηκαν της εκδόσεως του προσωρινού κανονισμού	2
Προσωρινός κανονισμός και προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο	3
Αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής μετά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού	6
Αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής μετά την κοινοποίηση του τελικού ενημερωτικού εγγράφου	7
Ο προσβαλλόμενος κανονισμός	9
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	10
Σκεπτικό	11
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως	11
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως	17
Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	18
Επί της δεύτερης αιτιάσεως	21
Επί της τρίτης αιτιάσεως	22
Επί της πρώτης αιτιάσεως	25
Επί των δικαστικών εξόδων	44